

Ufuk oban

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ufuk oban

Eserleri:

14 Yıl

14 yılda ne koydun hayatına, mutluluğunu çizen gözlerine,
Genç kız hayallerini, beyaz umudunu, sevda bulutlarını?
Zaman senin çizgin miydi, yoksa sürüklendiğin bir nehir mi?
Sonunda düştüğün yer zamanın karanlık gerçek dibi mi?

Hayatında hiç düşündün mü umutlarından bezenmiş bir günü,
Hiç o gün için yaşadın mı sabırla bekleyerek acılar olsa da.
Pişmanlık hiç aynada oldu mu hatırlamadığın günlerinde,
Simsıkı sarıldın mı yaşadığın güne başka dün olmamacasına?

Gelir gider hayat kimsede durmuyor saçlarının siyahlığına,
Bir vuruyor yaşına bakmadan alarak elinden herşeyini,
Sana ne umut bırakıyor ne de geri dönüş şansı,
Ne varsa bugünden sonra var, unutmali harcananı.

14 yıl ne koydu gözlerinin uzaklara bakışına,
Bir arayış var mı denizlerin ötesine, akşam karanlıklarına?
Sende bir yarım hayat olmuş zaman alınmaz iyisiyle kötüsüyle,
Bana çok kötü bir duvar oldu 14 yıl, sende kalan parçanın derinliğinde.

05/10/2005 00:20

Ufuk Çoban

Adı Gizem

Yine fırtınalar koşuyor içimde,
Ben her zamanki gibi dinleyiciyim sadece,
Söz hakkı olsaydı düşlere,
Fırtınalar yağmursuz olurdu, ışık saçardı geceye.

Adımlar sessiz yine, yürürken sensizliğe,
Küskünlük ne güneşe, ne de bulutsuz geceye.
Seni görmek için taşlanan kadere,
Yol vermeyen aynalara, aşılmayan duvarlara.

Açılmayan bir ışık, kaynağı varken,
Bakmayan bir göz, sahibi varken.
Zaman bir nehir, durmadan akıp giderken,
Sen de benden uzaktasın, söyle neden?

Seni içinde tanıdığım bir fırtına,
Bir fırtına ki, bana yalnızlığımı fısıldayan.
Güneşim yok, ışığı kiminle gizlesem,
Düşlerimde de biri var, adı gizem.

26/06/2000

Ufuk Çoban

Adım Atmaya Geldim

Sözleri kaldırdım yüreğimden hataları gömmek için geçmişe,
Gözlerini işledim yerine görebilmek için her zaman gerçeği,
Rüzgarı kestim yerinden saçlarını koydum gökyüzüne,
Bugün kendimi sıdıramadım yalnız sana ait yüreğime.

Yıllarımı sensiz geçirmek ağrıma gidiyor,
Sanki ölüm ellerinden uzak kalmak bir gün bile.
Yanıma alsam seni yıldızların arasından bir gün doğumunda,
Ve güneşi sen olsan her sabah gözlerini yeni açan yüreğime.

Yollarıma dizdiğim taşlardasın adınla adımlarınla,
Düşlerimdeki saraylardasın tacınla duvağınla,
Ellerimin en güzel yerindesin sözünle yemininle,
Gözlerimde sabırsın, belki bir gün çok yakınsın geçen zamanla.

Bugün yüreğimdeki kuşu saldım gökyüzüne,
Korkmadım, o bilir gideceği yüreği,
Gökyüzünde bulur bulutları yağmurları,
Döner yanaklarına sevda damlalarında.

Bugün kendimi bıraktım ellerine aşkım,
Yosun gözlerinde yok olmaya geldim,
Hüznünde ağlayıp paylaşmaya geldim derdini,
Nice aylara seninle adım atmaya geldim pamuşum.

20/05/2004

Ufuk Çoban

Affet

Kırdıysam içinde yeşeren güzelliği,
Affet ki yeniden büyüsün.
Bir daha olursa boyun eğdir ki,
Kırık gönlün beni böyle kabullensin.

Suçumu belki göremem nedeni sensin,
Kör ettin gözlerimi, nasıl farketsin?
İnan ki sen benim tek sevdiğimsin,
Bazen aksini düşünsen de, yemin ederim.

Kolay değil, böylesi bir sevgiyi taşımak.
Kolay değil, böylesi bir güzelliğe bakmak.
Kolay değil, her zaman beni anlamak.
Kolay değil, suçunu kabullenmek ve affedilmeyi beklemek.

Özledim gülümsemeni deliler gibi,
Kızdım kendime hatırladıkça neler ettiğimi,
Birgün beni affedersin değil mi?
Affettiğin gibi bundan önceki eşekliklerimi.

1999

Ufuk Çoban

Ağlamamak Lazım

Çekip gidene ağlamamak lazım,
Giden gitmiştir kendi isteğiyle,
Köşene kapanıp karartacak mısın gözlerini,
Umutunu gidenle göndermemek lazım.

Hayat öylesi güzel devam ediyor ki,
Kedin varsa sarıl ona,
En güzel şarkıları koy kulaklarına,
Güneş doğsun gözlerinin baktığı yerde.

Gidene üzölmemek lazım,
Giden seni yalnız koymuş, sen niye üzüleceksin?
Gelirse geldiği gibi değer ver,
Sana değer veren gider mi yanından?

Başka sevdalara kapatma kendini hayat kısa,
Gelene güleryüzle bakmak lazım.
Gelen yanındadır giden uzağında,
Değerini bilmek lazım yanında kaldığına.

Çekip gidene seviyorum dememek lazım,
Seviyorum hakedenin gözlerinde parlamalı.
Sevip gelene susmamak lazım,
Seven yanında, çekip giden uzağında...

20/07/2006 10:40

Ufuk Çoban

Alışamadım

Gözlerin resimlerde yalnız bakıyor gözlerime,
Duvarlarda koyu bir fırtına sessiz gülümsüyor gözlerime,
Ellerinden uzak güneş de yanaşmıyor yamacıma,
Soğuk, yanımda olan tek şey soğuk bugünlerde.

Sessizliğe alışmaz yüreğim sanmıştım,
Yaşamaz ruhum kapanır dört duvarına,
Senden başka yol tanımaz ayaklarım demiştim,
Yanılmış bedenim, yanılmış yüreğim, yanılmış sözlerim.

Alışılan bir dokunuşmuş gözlerin kilidinde,
Sözler boşmuş sevgiyi anlatan yüreğimde.
Bağımlıyım, bedenime söz dinletemediğimde,
Senden öte birşey buldum güneşiminin doğduğu yerde.

Sensiz de geçiyor hayat her zamanki gibi,
Aynı benim istediğim, yerinde bıraktığım gibi.
Ne engel var yüreğimde ne beni duraksatan fırtına
Gözlerinden uzağı daha şimdiden sevdim gibi.

Günlerde, saatlerde tek dostum olamadın,
Gittin, bıraktın beni tutkularıma sevdiğim.
Sözlerin umut olmadı, alıştım herşeye
Tek alışamadığım, sensizliğe nasıl alıştığım...

17/06/2004

Ufuk Çoban

Aşkın Yüzleri

Aşkın bir yüzü vardır sürekli güler durur,
Haberidir güzelliğin, ardı mutluluktur.
Zamanı bitip değişmesi gerektiğinde hüznün olur,
Aksini isteyen olmaz ki, hep sürse de olur.

Aşkın bir yüzü vardır somurtur durmadan.
Bir nedeni vardır kendi bildiği, saklısı olmadan.
Değişmesi istense de süresi dolmadan,
Sabrını yoklar, uzun süre farkında olmadan.

Aşkın bir yüzü vardır her zaman ağlar.
Farkına vardıkça gerçeklerin yüreğini dağlar.
Çaresi yoktur ki, yalnız umut bağlar,
Gittikçe gözünde küçülür, sevgisinden yaptığı dağlar.

Aşkın yüzleri döner durur etrafında,
Her zaman sadece bir tanesi vardır karşında.
Bu yüzler zamanı gelip değişmeye kalktığında,
Bazen takılır istemediğin biri uzun süre karşında.

1999

Ufuk Çoban

Az Kaldı

Az kaldı dayan yüreğim sevdiğine kavuşmaya,
Gözlerinde kaybolup rüzgarları kovalamaya,
Güneşi uyandırıp koynunda sıcaklığı ile tekrar uyumaya,
Az kaldı sevdanı sonsuzluğa dokundurmaya.

Hasret yalnız koydu seni yaban ellerde,
Bir güzel damla değmedi gözlerine,
Tomurcukları aldı gitti beton duvarlar,
Umutsuz koydu seni zalim ellerde.

Suyuna muhtaç bir damla kuraklık kaldı dilinde,
Kelimeler sessiz bekledi yüreğinde,
Sevda buldurmadı adımlarının izlerinde,
Geri dönüyor şimdi gözlerinin bebeğinde.

Bir gülümseme olsun yüreğinde bugün,
Az kaldı bekle yakında kollarında sevdiğin,
Sensiz kaldığı belli sensiz boşluğunda
Az kaldı biliyorum, kavuşma hazırlığı var bugün.

16/06/2005 10:00

Ufuk Çoban

Balık Ekmek

Öyle özlemişim ki burnumu tuz kokusuna dokundurmayı,
Gözlerimde martıların gülen yüzlerini süzmeyi,
Boğazın sularına teğet, dalgaları takip edip,
Yorulup bir kenara düşünceleri sessizce oturtmayı.

Çok uzun yollar can gücüyle gitmekle bitmiyor,
Geceleri çok karanlık yollar, kendi ışıltıyla aydınlanmıyor,
Sabahları çok ıssız yollar, benim ayak seslerimde canlanmıyor,
Kızgın güneşte çok kurak yollar, kendi toprağımda can bitmiyor.

Yollar yine de benden bir parça yerimde tutmayan beni,
Dört duvarda deliliklere bırakmayan bir düşünceyi.
Gitmek bir dert kalıp bakmak bir dert,
Atsan atılmıyor, satsan satılmıyor değil mi?

Bu pazar da vurdum kendimi çok özlediğim boğaza,
Dolaştım tüm balıkçıları Galata Köprüsü altında,
Ne elim uzandı hasrete, ne gözüm dokundu açlığımın kenarına,
Anladım ki balık ekmek yalnız yenmiyor,
Anladım ki balık ekmek sensiz yenmiyor.

21/06/2005 09:30

Ufuk Çoban

Bavulum Yok

Herkesin vakti dolarmış mekanı daralınca yüreğinin sınırlarında,
Kaçmak için yolları süzer dalarmış aklının ilk ısındığına.
Çıkışı hiç düşünmeden yürürmüş bakmadan geride kalan acısına,
Yüreğini kilitler anahtarı yolda bırakmış bulunmamacasına.

Ben de kaçıyorum toprağa gömülmüş soğuk taşlara basmadan,
Atarak kendimi çaresizliğin kör karanlık yamaçlarından.
Aşkımı tutamadım elimde, kaçırdım sevginin sözlerinden,
Hataları bilemedim, geç oldu korktuğumda sonuçlarından.

Adını korkudan işleyemedim dudaklarıma,
Bir cesaret işe yarar mı bu kalın duvarlarda?
Senin parmağına, benim yüreğime takılı bir kelepçe,
Mahkum olmak mümkün mü yanyana, bir imkansızlığın odasında?

Sevda özgür yüreklerde uçar, kaçır mı hiç masmavi gökyüzünden,
Gözler kendine ait olanı sever, dayanır mı alamazken sahibinden.
Gitmek kaçmak değil, kalan daha çok terkeder düşerken ümitsizlikten,
Bir bavulum bile yok, sadece yalnızlığım ile gidiyorum bu şehirden.

02/10/2005 00:45

Ufuk Çoban

Bazen Sen, Bazen Ben

Topraktaki bir çiçek gibi bağlandım sana,
Bazen kırılgan bazen ölesiye muhtaç.
Yüreğimde yalnız seni bıraktım mutluluğa,
Bazen bir mum ışığında bazen sessizliğin karanlığında.

Ellerinin arasında bir güleç yürek oldum,
Gözlerim kapalı olsa da seni görür oldum.
Yalnızlığıma ilaç, kalbime ortak,
Sende öyle bir durdum ki, gidemez oldum.

Seni nasıl sevdim diyemem ki, yaşaman lazım,
Gözlerime bakıp doyasıya okuman lazım,
Sevince duruyor zaman, kalıyor saatler,
Bazen sen, bazen ben kırılgan olduk.

Yanımda olsan, dokunsam yine gözlerine,
Sarılsam sana hayallerin ötesinde.
Gülen gözler bakar oldu kapılara,
Bazen sen, bazen ben daha çok sever olduk.

14/11/2006 16:00

Ufuk Çoban

Bazen Zordur Aşklar

Aşkı tanımak zordur ilk seferinde,
Zaman ister büyüklüğüne yenilmek.
Hayat gibi o da zordur kabullenince gerçeği,
Paylaşmak ister insan yüklü bir yüreği.

Kabullenmek zordur korkulan şeyi,
Gerektirir sabırlı ve fedakar olmayı.
Tek yürek yıkılır, erir bu sıcaklıkta,
Korur biri diğerini soğukluğun dumanında.

Aşk bazen karanlıkta yürünen bir yoldur,
Ucunda görürsün parıldayan küçücük ışığı.
Yürüdükçe büyümeyi küçüklüğünü korur,
Nedeni zaman zaman, her zamankinden daha uzak oluşudur.

Bazı aşklar vardır büyüktür,
Taşınması zordur, cesaret ve güç ister.
Bazı aşklar vardır ki kolaydır,
Bir nefesle gelir, bir nefesle gider.

Neden aramanın herşeye tek adı vardır; sitem,
Dağları aşmak kolaydır eğer istersem,
Senin içinde öyle olacak eğer gerçekten seversen,
Ve ne olur kolayı sevme bitanem.

1999

Ufuk Çoban

Bekler Mi?

Umudum yerinde uykuya dalıyor akşamın gölgelerinde,
Karanlık basıyor yüreğimi dinen yağmurun ardından.
Toprağa düştüm dizlerim taşıyor hayat yükünü,
Gözlerim kimsesizliğe sızlıyor yılların ardından.

Günler sensiz olsa ne olur ki günler olmuş kimsesiz,
Mutluluk bir gülümseme olmuş, geliyor bazen sessiz.
Söylesen de yetmiyor kalsam da olur bir kaç kelimesiz,
Gitmek gerek, gitmenin yeri değilse gereksiz.

Bir ekmek uğruna düşmek olmuş hayat uzaklarda,
Bir deniz açıklarda alıp gitmiş dalgalarla.
Balıkçı bekler sabahı kavuşmak için güne,
Peki gün bekler mi onu döndüğü yerde?

04/10/2006 16:25

Ufuk Çoban

Ben

Ben sessizliğin ardından gelen rüzgarım,
Kalbe giden en karanlık yolu bulan,
Fısıltıdan daha sessiz bir şekilde oradan süzülen,
Ve ulaştığı yerde şimşekler çakarak fırtınalar koparan.

Ben aklın ötesinde bir duyguyum,
Anlamak için uğraştıkça karmaşıklaşan,
Farkedilmedikçe mahsunlaşan,
Hissedildikçe daha da büyüyen.

Ben hissedebildiğin en sıcak alevim.
Damarlarda aktığımı hissettiren,
Dudaklarda bir volkanın lavlarına dönüşen,
Bir yaz gecesinde tendeki teri buharlaştıran.

Ben görebildiğin en saf aşığı.
Kuzuların sessizliğinde uyuyup kurtları tanımayan,
Her türlü engele aldırmayan,
Ve senin uğruna bütün yağmurları kucaklayan.

1999

Ufuk Çoban

Ben Birini Sevdim

Ben bir denizi sevdim, her baktığımda uçsuz bucaksız,
Bazen fırtınalarla oynayan, bazen suskun dalgasız.
Sevgisini bana göstermedi ki bulsun beni haksız.
O gün bugün sevgimi rafa kaldırırım, her akşam aralıksız.

Ben bir dağı sevdim, öylesine büyük öylesine bulutlarla kardeş,
Hep düşünürdüm bulunmaz böylesi büyük sevgiye bir eş.
Birgün darıldım ona, ondan da gelmedi bir ses.
Kendime sordum büyük olan neydi? Sönmeye başlayan bir ateş.

Ben bir yağmuru sevdim, dolu dolu yağan, hiç durmayan.
Hergün yağmasını istedim aynı istekle hiç azalmadan.
Birgün durdu dermanı kalmadan,
Vazgeçtim ondan istediğimi yapmadığından.

Ben bir insanoğlunu sevdim, gözleri yağmurları anımsatan.
Bir insanoğlu ki yüreği dağlara sığmayan.
Denizler kadar büyük sevgimi benliği kaldırmayan,
Sevgiye korkak, yalana ırak, yarına aldırmayan.
Ve bana ne yaparsa yapsın ben yine de vazgeçmem ondan.

1999

Ufuk Çoban

Ben Mi Hataların Oldum, Hatalar Mı Benim?

Seni düşleyen geceme, yıldızlar da küstü bugün,
Bulutlarla kaplı yüreğim, ama suskun.
Derdim senden büyük, yine de gözlerim durgun,
İnan kendimden çok yüreğimden yoruldum.

Her umut, her sefere yenildi,
Yüreğimi açmayı bedelsiz ödedi.
Seni bana, beni sana sözledi.
Yine de beni yenik yorgun eyledi.

Hak etmedin sevgiyi açık vermeyi,
Düşlerine girip beni görmeyi,
Sözleri unutup yenileri beslemeyi,
Güzellikleri kendinin bilmeyi.

İstemediğini söyleme, inanmam artık,
İyi yerine kötüyü gör, farketmez artık.
Ben mi hataların oldum, hatalar mı benim?
Ben bilsem de, farketmez artık.

Yüreğim kilitli, gözlerim izinli.

30/11/2000

Ufuk Çoban

Ben Zoru Sevdim

Ben zoru sevdim, ama zorla değil,
Sevgimi verdim, olmadan bir delil.
şimdi bende bir çift göz, bir tatlı dil,
Herşeye değdi doğrusu, bunu bil.

Ben güzeli sevdim, gözümü kör eden,
Başkasına baktırmayan, baktırsa da göstermeyen.
Bir kışkırtayım, çekiyorum kıskançlığın elinden,
Bir yarım oldu, beni az da olsa seven.

Dünya bir yana o bir yana,
Severim ben onu yana yana.
Her ne kadar kapris yapsa da bana,
Bir eşini daha bulamam bu diyarda.

Ben bir çift gözü sevdim derinden, inceden,
Ona kapıldım nedenini bilmeden.
Sırrını yeni çözdüm, geçermiş sevgiden,
Şaşı bakana kadar yakınlaşmadan göstermeyen.

1999

Ufuk Çoban

Benden Çekeceği Var

Kıymet bilen gözlerine değeri vermeyenin,
Sevgi saçan gülüşünü görmeyenin,
Mutluluktan akan gözyaşını anlamayanın,
Rüzgardan ve benden çekeceği var.

Yanlış işleyen duraksız zamanın,
Bana yolları kapayan engellerin,
Baktığım yeri aydınlatmayan güneşin,
Yağmurdan ve benden çekeceği var.

Baktığım zaman benim kadar gülümsemeyen,
Bana kabuklarını soyup çekirdek yedirmeyen,
Sarıldığımda benimle bir sele atlamayan yarin,
Sonsuza kadar benden çekeceği var.

1999

Ufuk Çoban

Benim Güzel Karım

Glşne doğuyor içimdeki küçük mutluluklar,
Sesinle açıyorum gözlerimi ışığa.
Uzaklığında acıyor içim, başlıyor eksikliğin,
Ellerim susuyor sensizliğin karanlığına.

Uyanmak senin kokuna mutlu ediyor,
Yüreğimi seninle doldunca herşey diniyor.
Aklımdan geçince, bir gülücük,
Bir şaşkınlık bir de mutluluk beliriyor.

İyi ki varsın bu canın yanında,
Sakin gitme bir adım da olsa uzaklara.
Ben ne diye bilirim ki sana daha başka,
Benim canım, güzel karımdan başka.

21/08/2007 14:51

Ufuk oban

Beyaza Yolculuk

Beyaza uzanan uzun bir yolculuktur düşleri süsleyen,
Zaman zaman umutsuzca, zaman zaman umarsızca büyüyen.
Belki sabır taşlarıyla bezenmiş bir yuvanın duvarlarında çınlayan,
Hoş bir sedadır vaktini bekleyen, beklerken büyüyen.

Günleri dolduran dakikalar bile çaresiz kalır sabrın karşısında,
Hızla akmak için elinden geleni yapar bu kutsal yolda.
Kuşlar bile müjdelere vaktin dolduğunu, zaman tükendiğinde,
Tabi tükenmek bilirse, bunca güzelliğin yanında.

Son nokta umuttur, candır, vazgeçilmeyecek bir arzudur,
Ne yapsın gönül, düşündükçe deli dalgalar gibi kudurur.
Bilir ki sonunda en büyük mutluluk onundur,
Paylaşmadıktan sonra neye yarar ki, bu öyle bir duygudur.

Güneş bir kaç kez daha fazla doğup batsa ne olur ki?
Fırtınalar daha çabuk kopup nihayete erse kim takar ki?
Zaman benim, sen de benim hayatım,
Bir ömür boyu beyninden, kalbinden akar giderim.

1999

Ufuk Çoban

Bıraktım

Sana gelirken gökyüzünde bıraktım hasretimi,
Artık çekemediğim bir an bile.
Bir kuş buldum derdimden anlayan,
Şimdi hasretim uzaklarda, o kuşla yanyana.

Sana gelirken denizde bıraktım kederimi,
Kendi kendime yarattığım üzüntüyle.
Ancak orası kaldırırdı,
Böylesine uçsuz, böylesine bucaksız olanını.

Sana geldiğimde buldum mutluluğu,
Zaman zaman gözlerimin unuttuğu,
İnan ki bir gün gönlüm hakedecek, yendikten sonra suskunluğu,
Her zaman arayışta bulamadığı sonsuzluğu.

1999

Ufuk Çoban

Bil Bakalım

Planlamak yada hissedip düşünmek,
Aynı şeyleri aynı anda.
Zamanı kovalarcasına sabırsızlanmak,
Aynı amaç ve aynı kişi uğruna,
Rüzgarla yarışmaktan bile zordur bazen.

Günler geçse mi, geçmese mi derken,
Üzülmenin ne olduğunu bile unuttur insan.
Ne olduğunu söylemem sen merak ederken,
Üzülme boşuna anlarsın dikkatli bakarsan.

1999

Ufuk Çoban

Bilemedin

Belki hiç tanımadın böylesi sevdayı o yüzden bilemedin,
Çiçeklerin dilini, şirirlerin gizini, bakışların hüznünü,
Gözyaşının uzaklığını, bilemedin kuşlara bakarken,
Aslında gitmeyip, seni seninle yalnız bıraktıklarını.

Sevdayı ölçemedin bir dokunuşta, bilemedin,
Ne sevdadan, sevdadan neden yapılmış duyamadın,
Yüreğinde ne kalmalı, sığar mı taşar mı?
Tartamadın anlamadığın dipsiz sevdayı.

Çözmek için uğraştın olmadı, yaşamak istedin olmadı,
Ağır geldi, uzak geldi umutlar inandıramadın kendini.
Hakettiğin hiç aklına gelmedi ya da şimdi olduğu zamanı,
Bakamadın bugüne düşünmekten geleceği.

Bende herşey aynı sevgiden yana, senden yana,
Yazılmayan bir kaç satır anlatmasın birşey sana.
Sana olan halimi bilemedin yokluğumda,
Bende herşey aynı, belki de eskisinden daha fazla...

28/05/2004

Ufuk Çoban

Bilemezsin

Seni kim ne kadar sever bilemezsin gözlerine bakmadan,
Sözleri duymak yetmez anlamazsın duygulara dokunmadan.
Sevgi bir rüzgar olur geçer elinden sen daha görmeden,
Sen bilemezsin seni kim sevmiş ölesiye, karşılık beklemeden.

İnsan sever de bazen izin bulamaz gönül kapılarından,
Kırmak istemez kilitleri zarar gelir diye camdan yüreklere.
Öylece bekler kendiliğinden açılır diye düşler,
Zamanı yutar da doyamaz sabrın hüznünlere harmanına.

Kendini yok etme, karanlık zaten aç sevgisizliklere,
Bir gülüş çok mu senin için çarpan şu yüreğe?
Çık gel kelimelerin arasında bir çift göz ol sabahlara,
Bir sen ol başka kimse olmasın şu isimsiz dünyama.

Seni nasıl sevdim sen bilemezsin ellerini açmadıkça,
Seni nasıl kabullendim sen göremezsin dinlemedikçe.
Zincir olmasa ellerimde koşmak bile yetmez hasretime,
Bir de sen duvar koyma bir daha kimseye olamayacak sevgime.

28/10/2005 08:46

Ufuk Çoban

Bir Ben

Kimse bilmedi içimden geçenleri,
Belki ben demedim, belki kimse dinlemedi.
Işıklar sönüp bir giden daha olunca,
İçimdeki hüznün yine dinmedi.

Kaçış artık çözüm değil hayat bırakmıyor,
Üstüne gitmek gerek korkanı yutuyor.
Sen bıraktın mı kendini bendeki aşka,
Bendeki aşk başka, sen olmadan gülmüyor hayata.

Geç olmayı bilir misin sevgi bitimlerinde,
Pişman olmayı bilir misin sevmemişliklerde?
Suyuna hasret çiçek durur bakar da gözünün önündekine,
Dokunamaz sırası gelmeden ölür aşkın pençesinde.

Bir ben yok gözlerinin kokusunda,
Bir ben dokunamıyorum gözyaşlarına dudaklarımla.
Kimseye benzeyemedim, sen de benzetme,
Bir ben tek olamadım senin sevgine.

04/08/2006 08:50

Ufuk Çoban

Bir Buruk Gece

Karanlık gizler içinde ne kaldıysa,
Yanyana yürüyen gölgeler arasında.
Işıklar, sesler gözlerinden akıp,
Bir sessizliğe adım atınca.

Kelimeler gelir çıkar bir anda,
Doğru yanlış bilemezsin korkunda.
Yediğin bir lokmada tadını düşündüğünde,
Kendini bulursun bir çift gözün gülüşünde.

Başlayan bitiyor gece bitmeden ellerinde,
Tuttuğun bir alışılmışlık değil sevgiyle.
Adımlar durup yolun sonunda bir kapıda,
Engeller düşüyor yıldızların arasından.

Gitmek gerek, çare yok istenmeyen kalıslarda,
Kal demeye varmayan dillerin acısında.
Güzel herşey gibi son buluyor masum bir dokunuşta,
Bir buruk gece istenmeyen ayrılığın sonunda.

30/06/2006 09:10

Ufuk Çoban

Bir Daha Bakma Kimseye

Giden sessizliğini de aldı yanına,
Umutsuzluk koymasın diye cananına,
Gülümsemesini gömdü güneşin batışına
Hiç bu kadar dokunmamıştı suskunluk canına.

Dönüp bakmadı bildiği karanlığa,
Dinlemedi bile duyamadığı sesi,
Yumdu gözlerini ve sustu,
Susana dek yüreği sonsuzluğa.

Adımları sessiz kaldı düşünürken.
Ayakları dönmedi geriye.
Ne vermeliydi ki umutsuzca büyüyen bir sevgiye,
Sessizlikti bu yüzden verdiği ceza kendine.

Bir gülüşü çok gördü kendine,
Kendini verdi siyahı bir sessizliğe.
Umudu belki ulaşır birine,
Denize düşen bir şişeye bile sığmayan kalbiyle.

Fısıldayamadım hiç bir kelimeyi birine.
Unutmadım susuzluğumu sevgiye.
Son dileğim ne olur küçük deniz kızı,
O güzel gözlerinle, bir daha bakma kimseye.

2000

Ufuk Çoban

Bir Gülücük

Uzanan yollara diktiğim mumları hep korudum,
Birgün biri gelir diye, hep aydınlattım kaderimi.
Çok ayak izi oldu,onlar da kalıcı değildi.
Yol, sahibini hep suskunlukla bekledi.

Birgün duydum ayak seslerini,uzak ve küçük,
Umut bağlamadım, izlerken rüzgarın süpürdüğü eski izleri.
Tanımadım gelen umut yüklü sesleri,
Gözlerimi hep kapattım, görmek için karanlık duvarları.

Aydınlık vardı kapalı gözlerime,hem ışık hem sıcaklık,
Belki de hiç bulamadığım bir yakınlık.
Sonu olmasın yine soğuk bir yalnızlık.
Gözlerimdeki ilk defa gerçek bir aydınlık.

Ellerinde titredi ellerim bakarken gözlerine,
Gözlerim hissetti hiç hissetmediğini dokunurken sözlerine.
Hiç doyamadım koklamaya solurken güllerine,
Ve hep bir umut ışığı senin küçük sevgine.

Ne sabır ne gülüş yüzümden eksik değil artık.
Sen yanımdasın sevgim yarım değil artık.
Uzak kalsan da bir süre yanımdan,
Gözlerine hasretim hiç bitmez artık.

Dönüşünü bekleyecek ellerim,dokunmak için hasretine,
Sessizliğimi bozacak sözlerim,yollarında gezerken.
Bir bekleyiş ki yanağına dokunurken,
Anlatcak kelimelere sığmayacak hüznü erken erken.

Tanırken yıllar seni sen yılları,
Umarım dost kalırsın bugünkü haline.
Değişmez bağlılığın bu ilk olmayan sevgine.
Benim elimde sadece bir gülücük,bu ilk doğum gününde.

26-05-2000

Ufuk Çoban

Bir Gün

Bir gün güneşi kendi ellerimle kucaklayacağım,
Doğu unu sıcak koynuma bastırıp uyanmayacağım,
Yağmurlar yağsın dokunmayacak gözlerime,
Bulutlar çıksın giz koyamaz koynumdakine.

Bir gün kendimi mutsuz hissediyorsam,
Sensiz bir geceye girdiğim yoldandır,
Tüm yollar neden sana çıkmıyor,
Hayatta kolay ne alındı ki kalsın ellerinde.

Bir gün bir kış gecesine demir atıyorsam,
Soğuk iliklerime kadar i lemişse karanlıkta,
Bir yıldız olsun hayatıma sadece gözlerimi aydınlatan,
Sadece bir kıvılcım olsun yüreğimi ısıtan.

Bir gün kendimi atıyorsam uzaklara senin gibi,
Bil ki seni kıracak gücüm kalmadığındandır.
Bir gün bir ey istersem bana bir  arkı söylemen gibi,
Bil ki gözlerine söylemek istediğim şeyler vardır.

29/12/2005 10:05

Ufuk  oban

Bir Gün  l rsem

Eğer birgün ölürsem sakın korkma başka sevgiden,
İnan üzülürüm eksik olursa mutluluk yüzünden.
Sen bilmeden, seni her gördüğüm de g lm yorsan,
Ben de g lmem hep a larım gittiğim yerden.

Eğer birgün ölürsem sakın unutma beni.
Unutma sesimi, sevsen de başka birini.
 iliyorum unutmazsın gözlerimi,
Öldükten sonra bile izlerken seni.

Eğer birgün ölürsem hatırlama bana kızdı ın anları
İstemedен yapt  ım, seni  zd   m anıları.
Beni hep hatırla sana gülerken, söylerken a kımı,
Hatırla hep sana adamak istediğim canımı.

Eğer birgün ölürsem bir öpücük yolla yeter ardımdan.
Sakın bir parça kopmasın canından, ayrılmak zor gelse de cananından
Son solu um eğer çıkarsa yanımda sen olmadan
Bil ki son sözüm sana veda, ne kadar çok sevdi imi söylerken.

09/06/2000

Ufuk  oban

Bir Kaç Kırıntı

Aşkları vurdular zaman zaman,
Ya da öyle sandılar gülümserlerken üzgün yüzlere.
Ama hep kutsaldı ne varsa akıllarda kalan,
Ölmeyen, yıkılmayan, sonsuza dek yer etmiş gönüllerde.

Arada sessiz kalanlar da oldu.
Ya da sessizce ağlayanlar da.
Umursanmış bir kaç kırıntıyı
Kıymet bilip yüceltenler de.

Sonunu kimse bilmez nedense,
Ya da bilme sorumluluğunu almaz.
Bunca kötülüğün arasında tek bildiğim,
Bana gülümseyen meleğin sevgisi yerde kalmaz.

1999

Ufuk Çoban

Bir Kere

İnsan kaç kere sever küçük yürekleri,
Söz geçer mi zamanın büyüklüğüne?
Elinde var mı birşey bakamazsın,
Birşeysizlik korku salar benliğine.

Yağmur dindi mi hiç bahar günlerinde,
Güneş ısıttı mı yüreğini kimsesizliklerde?
Yalnızlığın soğukunda tek başına,
Kalmak mutlu etti mi seni kışın ortasında?

Son kere dedin hep kendine inanmadan,
Son bitmiyor ki gözlerini kapatmadan.
Körpecik bir yürek besledin umutla,
Senden önce büyümedi ürkek kaçıslarda.

Zaman sudan beter engel de koysan durmaz,
Sende kalan parçası varsa acıdan durmaz.
Hayat küçük bir masal kimine uğrar kimine uğramaz,
Bir kere kırılmaya gönül, parçaları hiçkimsede bulunmaz.

17/03/2006 09:00

Ufuk Çoban

Bir Küçük Kalbim Var

Bir küçük kalbim var, görüldüğü gibi olmayan,
Sığdırdığım herşeyimi okyanuslara sığmayan.
Dışında öyle bir sur var ki onu koruyan,
Yalandan, ihanetten ve sevgisiz kalmaktan.

Bazen bana yetmez, daha çok sevdikçe seni,
Fazlası sığmaz kalbime, sarar bedenimi.
Ellerim, gözlerim, ele verir sevgimi,
Ben belli etmesem de, onlar söyler ne kadar sevdiğimi.

Her atışında söyler sen yoksun,
Yalnızlığına çare arar, kim bulsun?
Herşey yavaş yavaş beni terk ediyor, ama olsun,
Bir küçük kalbim var, al o da senin olsun.

1999

Ufuk Çoban

Bir Küçük Kuş Olsaydım

Bir küçük kuş olsaydım,
Şımarır durmadan uçardım, boyuma bakmadan.
Herkesle söyletirdim ne kadar neşeli olduğumu,
Enerjimin tükenmezliğini, sevgimin bitmezliğini.

Bir küçük kuş olsaydım,
Uçardım kilometrelerce, sadece camına konabilmek için.
Donmazdım dışarıda, saatlerce almasan da içeri,
Varlığının yakınlığı, düşlerinin uzaklığı alıkoyardı beni.

Bir küçük kuş olsaydım,
Neler hissettiğimi anlatmak uğruna verirdim herşeyi.
Zaten kaybedecek neyim olurdu ki?
Küçücük bir beden, küçücük bir çift göz.

Bir küçük kuş olsaydım,
Bir yumurcağın sapanına hedef olmak için.
Orada bırakıp herşeyimi birinin küçücük zaferi uğruna.
Aklımda olanları saçarak bembeyaz karın üzerine.

Bir küçücük kuş olsaydım,
Sadece hissedeceğin şekilde.
Belki de görmediğin içindedir,
Aradığını sandığın şekliyle.

1999

Ufuk Çoban

Bir Tatlı Söz

Yollarda sonbahar dökümü var bugünlerde,
Elleri gözleri geçtim, hasretim yüzlere, seslere,
Her adım uzaklaştırıyor beni benden kimsesizliklere
Dönsemde bu yoldan faydası yok sensizliklere.

Öyle dürüst bir ben varki benden içeri bir gösterebilsem,
Dışındaki inan daha kötü, inanma ona eğer yapabilirsen,
Sadece sana ait küçük bir gülüş uzatabilsen,
Yerinden çıkar gelir sana sensiz içimdeki bir ben.

Rüzgarlar alsa götürse beni bensizliklere,
Taşıyamaz oldum bu zor adamı yalnızlıklarda,
Öyle canımı sıkıyorki kendi derdinden kederinde,
Bazen gitmek gerekler dans ediyor gözlerimin gülüşlerinde.

İlacını hiç bulamadım bu derdin, bu kederin,
Aslında ilacını kimse getirmedi bu suskun delinin,
Zamanı geliyor sanki içimde bir korku öylesi derin,
Bir tatlı söze hasret gider uzaklarına senin.

23/06/2005 08:00

Ufuk Çoban

Bir Tutam Özlem, Bir Tutam Hasret

Gecelerin sessizliğı büyür durmadan,
Ne yaparsan yap, ne edersen et.
Gün gelir kalbine basarsın,
Bir tutam özlem, bir tutam hasret.

Aklın almadığında, yerinde durmadığında,
Yenilgiyi kabullenip bağırsın, emret gönlüm emret.
Bellidir hepsinin nedeni, bilsen de, bilmesen de,
Bir tutam özlem, bir tutam hasret.

Yer etsin kalbinde az da olsa bana karşı birşey,
Acıma olmasın sakın, olsa da nefret.
Daha yeni farkediliyor içimde gizli kalan,
Okyanus gibi bir özlem, dağ gibi bir hasret.

1999

Ufuk Çoban

Bir Türlü Güvenmedin Sevgime

Bir yapraktım dalında rüzgarın,
Kah sallandım, kah üşüdüm beklerken seni.
Bir yola düştüm, ucunda sen olan,
Bir yürüdüm, bir düşündüm özlerken seni.

Ben sana ulaştım günlerden sonra,
Sen ulaşamadın güvene, aylardan geçerek.
Kırdın bütün güzellikleri yolda duran,
Köşede bir de kalp vardı, nasibini alan.

Üzölmeyi mi sevdin, üzmeyi mi bilemedim,
Kalbim hep büyüdü sen görmedin,
Kalbini yarım, yargıları peşin verdin,
Ben yine de birşey diyemedim.

Korkudan gelemem bir daha yanına,
Korkum, içimdeki kimseye duymadığım aşkıma.
Sanırım senden bile korumak gerekiyor,
Sen güvenmezken, göremediğin sevgime.

30/10/2000

Ufuk Çoban

Bir Umudun Olsa

Yalnız bir köşede hayatın sınırlarını çizmişsin gözlerine,
Razı olup sana gösterilen hayali olmayan ıssız kaderine.
Yüreğinde bir özgürlük fısıltı olmuş geçen yıllarda.
Gitmek ister özüne, denizine, yüreğinin doğduğu yere.

Aklın ister ama kader deyip saplanırsın bulunduğun toprağa,
Gitmek ister adımların ama bırakırsın hep başka bahara.
Bir gün gelip zamanın çizgileri gözükünce aynada,
Oturur okursun bu satırları alın yazın gibi gözyaşlarınla.

Hayat geri aktırmıyor hiçbir nehri senin isteğinle,
Ne bıraktın birşeyler aldığın hayatın beşiğine?
Bir sessizlikle dost olmayı öğrenmek ne kadar acı,
Bir daha dönüşü de yok elindeki bir kaç güne.

Bir umut besleme, saklı tutma körelmiş yüreğinde,
Umutlar acı verir çabasız kalınca ellerinde,
Bugünü tut bırakma, sarıl birşey görmemecesine,
Yarının yok dünden gayrı, yalnızsın bir çift göze karşı.

15/08/2005 22:20
(Nigar bacıma ithaf olunur. :-))

Ufuk Çoban

Bir Yaprak

Bir sabah damlası değer yanağıma,
Hayatımda bir gün daha başlarken.
Gözlerimi aynı yerde yumup,
Aynı yerde açmayı ezberlemişken.

Kırılğan bir dalda doğmuşum,
Sevgi dokunmasa da, kopamıyorum,
Suyumu alacak yerim yok ki,
Başımı alıp uzaklara gidemiyorum.

Hayat bu, böyle yaşamak lazım,
Bir pencere daha yok ki açayım.
Mutluluğa hem aynı cesaret,
Hem de aynı güç lazım.

Bir nehirde akıyor gidiyor günler,
Bir bir kapanıyor açılmış hayaller.
Kuralları uygulayınca yaşarken,
Adı yaşamak oluyor gözler kapanırken.

Bir yaprak gibi düşüyor yüreğim toprağa,
Bir susuzluk gibi kuruyor yüreğim hayata.
Başka yolu bulamadım rüyalara giden,
Bir yaprak oldum dalında ağlayan.

12/02/2007 08:32

Ufuk Çoban

Bir Yaz Rüyası

Yüzümde mutluluk ışığıydın sana baktığımda,
Ellerimde hasret kelepçesiydin ellerini tuttuğumda,
Yanakların kurak bir topraktı yağmur görmemiş,
İstesem de ıslatmak, dokunduramadım damlaları sana sarıldığımda.

Bilemezdim sabrının sınırını, bendeki kadar sandım,
Beklerim dediğin sözü doğru sandım,
Sözler mi senin, sevgi mi yüreğinin bilemedim
Yine bir yalnızlık kuyusunda sensizim.

Gözlerim aradı her gündoğumunda açan bir çiçek gibi görmek için seni,
Her gecenin karanlığına parlayan bir yıldız gibi,
Yüreğimin kuruluşuna akan bir nehir gibi,
Sadece bekledi, sadece diledi, umutsuz bir taş misali.

Neden yüreğimde bir umut olmadın,
Aklımdaki tek yeri doldurmadın?
Sensizliğin bendeki resmini boyamadın,
Neden beni benden alıp yanına koymadın?

Bir yaz daha bitti sonbaharıyla kışıyla,
Bir umut daha bitti yeni bir baharın ışıklarıyla,
Sevgimizin geride kaldığını bilemedim
Bir yaz rüyasının son gecesindeki rüyalarla.

17/04/2004

Ufuk Çoban

Bir Yolculuğa Çıktım

Alacakaranlıkta aldım bohçamı çıktım bir yolculuğa,
Amaçsızca yolumu bilmeden koyulmuştum yola.
Havada karanlık gözükmez ki, ne var ucunda?
Zaten farketmezdi amaç olmadıktan sonra.

Yanımda ne var ki diye düşündüm bir an.
Bir somun ekmek, su ve tuz, o da bir tutam,
Amaçsız birine çok bile düşünürsen hiç yoktan,
Götürür gidebildiği yere kadar yalnızlığımı aklımdan.

Gördüm kurumaya yüz tutmuş ağaçları,
Değiştirmek isterken birinin aklını ve şansımı.
Onlara dayamaya bile korkarken sırtımı,
Nasıl destek olurlardı, düzeltirlerdi kaderimi?

Akan sular gördüm deliler gibi durmadan.
Yarışmaya kalktım, gücüm yetmedi yorulduğum,
Ben de kapılsam dedim bu başıboşluğa,
Gönülüm elvermedi ki buna, sonunda tekrar koyuldum yola.

Kuşları dinledim yolda yerken kuru ekmeği.
Hepsi farklı birşey söyledi dinlerlerken düşüncelerimi.
Ben aklımdan, onlar benden özgür gülümserken,
Anlar oldular acının nereden nasıl geldiğini.

Bir ceylanın peşine takıldım gücüm yettiğinde,
Yuvasına gelmiştik nefes nefese kaldığımda.
Minik gözler gördüm bir sevginin altında,
Bakarlar bana, tazelediler sıcak yaramı da.

Bir gölü dolaştım hiç yorulmadan soğuktan yılmadan.
Konuştum balıklarla meraklı gözlere aldırmadan.
Yapabilsem gider onlarla yaşırdım hiç düşünmeden,
Yüzerdim geri tepen çabanın verdiği acıyı bilmeden.

Bir arı eşlik etti bana suyumu içerken.
Demek sen de teksin dedim merakla içimden.
Meraktan gelmiş, tekliğin nasıl olduğunu öğrenmek için,
Dayanamadı kalmadı yanımda, binlercesi beraberken.

Yolun sonunda birine rastladım nuryüzlü,
Dinledi derdimi hiç kesmeden sözümü.
Dermanı haktır kolay değildir değiştirmek özünü,
Bunu kalbin derinlikleri halleder, önemli değildir büyüklüğü.

Ne dediğini ben anlamadım ama inşallah anlar birisi,
Anlar da vurmaz yerden yere sevdiğini,
Daha hala uzun bir yol var gidilmesi gereken önümde,
Umarım aynı şeyler doldurmaz ellerimi, ekmek birini, su diğerini.

1999

Ufuk oban

Biraz Kendimden, Biraz Senden

Durmak için bir liman kalmadı durgun suların siyahlığında,
Demir atmak neye yarar görmedikten sonra karadaki bekleyeni,
Bir deniz bir gökyüzü içimdeki hazanı kaldırır yokluğunda,
Topraktan uzak artık izlerim, adımlarım gitmiyor yalnızlığımda.

Biraz kendimden, biraz senden gidiyorum bu akşam karanlığa,
Kader çizgisi kördüğümüne atmış gitmiyor ilerideki aydınlığa,
Umut uzak bir mum ışığı, birazdan yenik düşecek mavi rüzgarlara,
Kimse yok tutacak geriye dönüşleri, yaraları sarışları fırtınalara.

Hep aynı kaldı sonlar defterlerin soluk sayfalarında,
Hep aynı düştü ümitler kör kuyuların karanlık diplerine,
Yokluk bir parça oldu hayalin ötesine kurulan köprüde,
Elime dokunmaz oldu hayat, yaklaşırken yarının saatlerine.

Biraz kendimden, biraz senden gidiyorum bu akşam uzaklara,
Yarını başka olan, topraktan uzak hayatın bulutlarına,
Yağmurlarla dönmek öylesine zor ki kaldığın yere,
Biraz kendimden, biraz senden tadıyorum yalnızlığı gözyaşlarında.

25/06/2005 23:50

Ufuk Çoban

Birgün Seni Hatırlamıyorsam

Unutmak, unutulmak kadar kolay mıdır sence?
Hele unutulacak olan kalbine işlenmişse.
Hatırladığında kendini hissettiren bir şeyse,
Aklından geçirmeyi bile deneme bence.

Zaman geçer adını unuturum belki,
Sakin kızma, sana kaç kez adınla hitap ettim ki?
Yanımdayken bilirsin seni ne kadar sevdiğimi.
Her zaman senin adın canım, aşkım, bitanem değil miydi?

Başkası seni sevdiğinde hatırlar mısın sevgimi?
Kıyasladıkça anımsar mısın eski sevdiğini?
Yoksa hemen doldurur musun tek kişilik kalbini?
Benim uzun süre yapamayacağım gibi.

Gözün görmediğini gönlün uzakta tutması,
Artık bu yüke katlanamadığındandır.
Eğer bir gün seni hatırlayamıyorsam
Bu da hiç birşeyi hatırlayamıyor olduğumdandır.

1999

Ufuk Çoban

Biri Var

Yollarında bekleyen bir çift göz var yaşlarını yeni silen,
Günleri sayıp bittiğine hala inanamayan,
Yolları kesip bir daha ayrılıklara izin vermeyen,
Biri var günlere, hasretlere sevgisini sığdıramayan.

Bu soğuk evde yalnız bir yürek var kalbi sensiz atmıyor,
Ellerini açmış geleceğin günü sessizce bekliyor,
Uzaklara bırakmak istemiyor ama bir türlü olmuyor,
Bu şehirde çaresiz biri var ümidini hiç yitirmiyor.

Gözlerini kapa dal hayallere çıkma sakın içinden,
Bir sen, bir de ben olsun içinde en gerçeğinden,
Sonunu sen çiz hayalin, sığdırabildiğin kadar içine,
Unutma sakın, ne geçerse o pamuk yüreğinden.

Az kaldı dayan kavuşmaya günlerin ardından,
Bir iki ağaç, bir iki dağ daha geçecek hayatından,
Güneşi uykuya uğurlamaya başladığına,
Göreceksin, orada biri var seni beklemekten hiç usanmayan...

28/05/2004

Ufuk Çoban

Birine

Dün gibi hatırlıyorum ilk buluşmayı,
Aklımda hep taze hep aynı.
Ne yapsam unutamam,
Akşam güneşinin yüzündeki gölgelerini.

Daha yeni olmasına rağmen,
Aklını kurcalar bazılarının.
Ne oldu neler olacak,
Ayrılık çözüm mü, yoksa emir mi diye.

Dokunmasalar olmaz kutsal şeylere,
Anlatsan anlamazlar neden nasıl diye.
Ne biliyorsalar kendilerine saklasınlar,
Anlamadıysalar biraz zorlasınlar ve anlasınlar.

1999

Ufuk Çoban

Birkaç Adım Daha

Yollar uzak değil şu küçük dünyada,
Saatler geçmez değil şu fani zamanda,
Sensizlik çare değil şu yalnız kalmışa,
Koş zamana, sil geç yolları, bekletme beni.

Güneş senden önce geldi gözlerime,
Amadım gözlerimi seninle başlamak için güne.
Eğer hala uzaktaysan bu sevgiye,
Sen ağır ben gelirim istediğin yere.

Kanat olsun rzgarım sen istersen eğer,
Yol göstersin yağmurum gelersen eğer,
Ben beklerim beklemeye değer,
Bizde böyle, ne hancı gider, ne de yolcu bekler.

Ben hep aynı yerdeyim beklerken seni,
Hayalimdesin düşlerken mutluluğu,
Kimseyle paylaşmam ölsem de, sensizliği,
Bekliyorum, koruyarak zlem dolu sessizliği.

02/06/2000

Ufuk oban

Biz Olsak

Günbatımında iki kırlangıç kaçmak ister güneş gitmeden,
Kanatları yanyana beraber çırpıp yorulmak bilmeden.
Bir kızılığın içinden geçip uzaklaşır dinlenmeden,
Onlar biz olsak seninle ikimiz kaçsak buralardan.

Saplanıp kalmış iki ağaç bir tepenin gündoğumu köşesine,
Gözlerini hep beraber açmışlar güneşe, hiç yılmadan fırtınalara.
Meyveleri düşmüş diplerine kimi yolcu olurken rüzgarlara,
Onlar biz olsak kök salsak hayatın zorlu yamaçlarına.

İki yaşlı beden oturmuş bir bankın üzerine park köşesinde,
Yaşlanmış yılların verdiği destekle birbirlerine,
Öyle tatlı çizgiler işlemiş ki yüreklerinden yüzlerine,
Onlar biz olsak sayısını unutsak içinde kaybolduğumuz gecelerde.

Denizde iki yunus kovalar balıkçı teknelerini,
Öyle sonsuz bir mutluluk sağlar ki büyüler etrafındakileri.
Gözüne gelip gülerler su yüzüne çıkmadan aşkları,
Onlar biz olsak haykırırsak kıyıya vurup sevdamızı...

26/10/2005 23:50

Ufuk Çoban

Bölebilseydim Zamanı

Bölebilseydim ömrümü, en büyük parçasını sana verirdim,
Harcamanı isterdim gönlünce, düşünmeden ve korkmadan.
Ve sana sorardım sonunda ne yaptın, neler ettin?
Alacağım cevap hep aynı olurdu; 'Daha bitmedi ki neden sordun? '

Bölebilseydim bir günümü, en güzel saatlerimi sana ayırırdım,
İster gece, ister gündüz al kullan derdim.
Gündoğumunun kızılığında, öğlenin sıcaklığında,
Günbatımının hüznünde ve gecenin sessizliğinde hep senin olurdum.

Bölebilseydim bir saatimi, en güzel dakikalarımı seninle yaşırdım,
Saymazdım bile ne kadar kaldı diye geriye.
Her anını değerlendirirdim sanki hiç bitmeyecekmiş gibi,
Mutlulukla, umutla ve coşkuyla.

Bölebilseydim bir dakikamı, yapacağım tek şey olurdu,
Hiç tereddütsüz bölerdim bir dakikayı en küçük parçalara.
Ve her saniye hiç aksatmadan söylerdim,
Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum...

1999

Ufuk Çoban

Bu Gece

Yalnızlığım la ağlıyorum bu gece,
Senin için bile diyebileceğim kimse yok.
Ne sesimi duyan ne nefesimi hissedeceğim,
Bir gölge dolaşmıyor duvarlarda bu gece.

Herkes kendi yalnızlığını çizer yüreğine,
Özgürlüğünün kenarında bakar uçurumlara,
Pes eder bir an gelir, bırakır kendini,
Yalnızlığın kör, karanlık boşluğuna.

Geçen yıllarımla hesaplaşıyorum bu gece,
Saymayı istemediğim, beni bu güne getiren yıllarla.
Ellerim çizgileri gizlemiyor, mum ışığında bu gece,
Senin çizgilerin diyebileceğim biri yok yine.

Gözlerimde uzun bakışlar var, ucu kimseye ulaşamayan,
Dalıp gitmelere söyleyecek bir kelime yok yine,
Kimi daha çok sevdi bilmiyor, bu akıllı karışık gönöl,
Sil baştanları harcayıp, zamanı sürüyor yaralara.

Sonunu kim bilir yalnızlığın, yalnız olmadan dört duvarda,
Bekleyen biri var mıdır, aynı yalnızlıkla karanlığı,
Gardiyan olmak ne kadar zormuş sessizliğe,
Bir cümlem bile yok, sonu biten sensizliğe.

Sen kimdin benim hayatımda, bir parça olamadın,
Sen diye kime diyorum, ben bile bilmiyorum.
Gelip geçtiniz, hep adın sen olarak kaldı,
Bir tane bile sen, yanımda bir ömürlük kalmadı.

Yeni bir sen daha girecek bir gün hayatıma,
Diğer senler gibi gülecek yüreğime,
İlk sen gibi olmuyor hiçbirşey gözlerime,
Bir sen daha ne fayda, ne güzellik, ne mutluluk ki bana?

Yalnızlığıma eskilerden bir mum yaktım bu gece,
Hemen her senin yüzünde gölge olarak kalan bir ışık bu.
Bir daha, bir başka sen olmasın bu candaki küskünlüğe.
Son kez gel ve sen son ol, sensizliği senden koparıp bu ıssız köşeye.

04/07/2005 21:10

Ufuk Çoban

Bugün

Umut kıyısında dolaştım bir haber için,
Verdiğin sözün ısıltısını kondurdum gözlerime,
Camlar bekleme köşesi oldu çalmayan telefonlarla,
Bir sessizlik oldu saatlerim durmuş gibi yerinde.

Senin kaçışın bu, bulduğunu sandığın şeyden,
Cesaretin daha da gitmiş hüznünlü ellerinden.
Kavuşmayı sakın bekleme umduğun mutluluğa,
O mutluluk çoktan gitmiş senin olduğun yerden.

Ellerini uzatsan gören olur mu sanıyorsun?
Sırtını dönmüş ışıklar bugün senin yüzüne.
Günler geçmiş zamanı gelmiş kime ne,
Sen yalnızlığın içine düşmüşsün kendi elinle.

Çıkmak zor senin gözlerinden ışığa damlalar olmadan,
Bir yağmur da ben olayım kışın ortasından.
Soğukluk girdi mi bir kez yüreklerin mevsimlerine,
Bahara sen kalmazsın bir başka güneş doğar yüreklere.

Bugün taşınmış herşey yerinden senin haberin olmadan,
Döndüğünde kapı açık ama içi boş gördüğün gibi gitmiş sevdan.
Bugün rüzgarlar almış seni bana hiç duyurmadan,
Bugünün ne özelliği var ki yağmurdan başka?
O yağmur alıp gitmiş seni bugün kollarımdan.

12/01/2006 20:15

Ufuk Çoban

Çık Gel

Beni yalnız bırakma bitanem uzaklarda,
Hayatın adımları yaşanmıyor sensiz.
Gel gir yüreğime yalnız kalmıyor,
Nefes almıyor, gülmüyor, yaşamıyor.

Zamanı gelmedi mi artık kalk gel,
Gel ki eski yerine canım dönsün geri,
Hayat sensiz bir hiç anlamadın mı?
Gel bu cana yarısı sende saklı.

Gözlerimde renk kalmadı yokluğunda,
Bakmıyor güneşin olmadığı yere,
Yetmedi mi sakladığın gülüşünü
Yeter artık son ver yaptığına.

Uzaklaştırma beni hayattan,
Umutlarımı karartma nefesinin ardından.
Bir ses de mi yok aşkımın adına,
Bu kadar kolay mı herşey sana.

Çık gel hasretin yollarından,
Gel sarıl bir kez vedanın ardından,
Sende bitti mi bu kadar sevdan?
Çık gel istersen vazgeçsin bu can.

Beni öldür ama düşürme sevdamı ayaklara,
Sen kalmasan da bir parça bırak,
Ne istersen ol, ama gel birkez,
Gözlerimde son umut düşecek birazdan.

18/07/2005 22:45

Ufuk Çoban

Değer Mi?

Hayat değer mi yaşamaya iki günün ardından,
Sevdiğin, en sevdiğin anda alınmışsa elinden?
Tek başına düşmüşsen yağmurlu sokaklara,
Yürümek değer mi gidecek yerin yoksa?

Ben bir kış rüzgarı içindeyim,
Aldığı gibi buz kesip atılıyorum köşelere,
Sırtımı dönmeye korkuyorum sevgilere,
Sevgiler hep sırtını dönmüşken gözlerime.

Ağlamak istiyorum, faydası yok biliyorum,
Gitmek istiyorum, zaten uzaktayım görüyorum.
Hiçbirşey değmiyor düşünmeye üzerinde,
Kendim değmemişim birşeye yüreğim değse ne olur ki sevdiğine?

Yaşamak değer mi sevdiğin gözünün ucunda bakıyorsa,
Durmak fayda eder mi cam duvarlar dikilmişse önüne.
Bana değmez sen üzülme senden gidişime,
Bu senden gidiş değil, bu dönüş sevgimdeki yalnızlığıma.

22/12/2005 21:15

Ufuk Çoban

Denizlerle Boğdular Güneşi

Korkularını yıkamak için kimse görmeden,
Aydınlığı mutlulukla anmışlardı,
Tanışana dek yüzleşmeleri gereken gerçeğe.

İsim koyamadılar ilk kez gördüklerine,
Anlam veremediler nedensizliklere,
Haksız da değildiler, düşününce nedensel davranışlarını,
O yüzden kimse sorgulamadı onları.

Onlar ki yalnız bırakılan bir gruptu,
Onlar ki mahkumiyetlerini yaşamış ve yaşayacak.
Onların gerçek suçu, cesareti tanımamaları idi.

Söndürdükleri sandıkları güneş onları bir arada yaşamaya mahkum etti.
Bu onlar için ne yeni, ne de eskiydi.
Onlar için farkedilmeyen sürekli yaşadıkları birşeydi.
Bu öyle birşeydi ki;
Öğrenmek ve öğrenmemenin bir olması yanında,
Öğrenildiğinde öğrenilmemesinin eksikliğini hissettirmekten kendini alamayan birşey.

Sen de onlardan biri oldun artık,
Sen de güneşi görmeden sıcaklığını hissedemezsin artık.
Senin için herşey aynı yolda, aynı soğuklukta,
Sen benim için ulaşılmaz bir aşksın artık.

10/11/1999

Ufuk Çoban

Diyemem Ki

Yaralar öyle derine inmiş ki acısı yok yüreğimde,
Geçmişe silik bir renk, kesik bir umut bıraktım öylesine.
Bugünden öte biri düşer belki taştan yüreğime,
Diyemem ki ben bir daha sevebilirim öylesine, ölesiye.

Anı koymadım artık gözlerime silip attım,
Kimse bırakmadım geçmişten dokunsun bana diye.
Yosunlar tıkamış kapıları, kapatmış dudaklarımı,
Diyemem ki seni bu kadar sevmeye başladım diye.

Öyle yargıladın ki ben olmayan bir beni,
Kopardın sendeki bu kimsesiz resmi.
İki gün geçse de, şimdi de olsa korkarım,
Diyemem ki seni bu kadar çok özledim diye.

Kırılğan gelmişiz kavanoz dipli dünyaya,
İzin vermişiz izinsizliklere savunmasızca.
Birine yanındayım diyecek kadar ürkek,
Diyemem ki sen bendeki bir parçasın diye.

29/06/2006 14:10

Ufuk Çoban

Doğum Günü

Uzanan yollara diktiğim mumları hep korudum,
Birgün biri gelir diye, hep aydınlattım kaderimi.
Çok az ayak izi oldu, onlarda kalıcı değildi.
Yol sahibini hep suskunlukla bekledi.

Birgün duydum ayak seslerini, uzak ve küçük,
Umut bağlamadım izlerken rüzgarın süpürdüğü eski izleri.
Tanımadım gelen umut yüklü sesleri.
Gözlerimi hep kapattım, görmek için karanlık duvarları.

Aydınlık vardı kapalı gözlerime, hem ılık, hem sıcaklık,
Belki de hiç bulamadığım bir yakınlık.
Sonu olmasın yine bir soğuk yalnızlık.
Gözlerimdeki ilk defa gerçek bir aydınlık.

Ellerinde titredi ellerim, bakarken gözlerine
Gözlerim hissetti hiç hissetmediğini dokunurken sözlerine,
Hiç doyamadım koklamaya solurken güllerine,
Ve hep bir umut ışığı senin küçük sevgine.

Ne sabır ne gülüş yüzümden eksik değil artık.
Sen yanımdasın, sevgim yarım değil artık,
Uzak kalsan da bir süre yanımdan,
Gözlerine hasretim hiç bitmez artık.

Tanıyacak Yıllar seni, sen yılları,
Umarım dost kalırsın bugünkü haline,
Değişmez bağlılığın bu ilk olmayan sevgine.
Benim elimde sadece bir gülücük, bu ilk doğum gününe.

26/05/2000

Ufuk Çoban

Doğum Günün Kutlu Olsun

Doğrusunu olmasa da bilen,
Zamanın izleridir yolumuzu çizen.
Ve o yol bir gün mutlaka geçer bir sevgiden,
Benimki gibi kocaman ve derinden.

Sen bile farketmezsin nerdesin,
Zaman nasıl geçmiş, neler bitmiş.
Birde bakarsın hayalin kaplamış seni,
Gerçeğin en koyu, en pembe haliyle.

Tadını çıkar bu sonuncunun,
Bir daha ne teksin, ne de hepsi senin.
Zamanı kökleyip beklediğimizde,
Yarısı benim, yarısı senin.

Sen güldükçe her dileğin gerçek olsun,
Bütün mutluluklar seni bulsun.
Umarım en büyüğü ben olurum,
Doğum günün kutlu olsun.

1999

Ufuk Çoban

Dokunabilseydim Gözlerine

Yalnızlık dolmuyor senden başka bir kokuda,
Hasret bitmiyor senden başka bir sarılıştta,
Gelmeye niyetin de yok şu yalnızlar şehrine,
Kader bu razı olmayı bilmek gerek çaresizliğine.

Seni sevmeyi nasıl yok ederim bedenimden?
Sensiz, sesin olmadan nasıl katlanırım yaşamaya?
Sen alıştın mı sanki bensizliğin sessizliğine,
Katlanmak gerek, hayatın dikenli günlerine.

Yılların aynı olacağını bilsem de yalnızlıkla,
Bir umut kalsa da seni beklemekte,
Herşeye katlanılır, yüreğim taş olurdu,
Bir kere dokunabilseydim gözlerine.

12/11/2005 09:10

Ufuk Çoban

Dokunmayın Düşlerime

Çocuk kalmak isterdim hayatın acımasız yıllarında,
Büyümek üzülmekti elimden alınan oyuncaklarda.
Bir oyun gibiydi hayatı sevmek küçük ellerimde,
Bir uykuya dalmaktı anlatılan masalın satırlarında.

Uykularda gördüm korkmayı, korkup kaçmayı,
Bilemezdim sevdalarda rüyalara dalacağımı.
Yok olmak ister miydim çocuk olsam sabahlarda,
Saklanıp bir masanın altına çıkmadan sessizliğe.

Bir oyun arkadaşı aradım ömrümce oynamak için elele,
Tek kaldım oyunlarda, tek kişilik oynanmayan yalanlarda.
Bir top bir çember yettimi? yetmedi tabi yağmurlu akşamlarda,
Yine uyudum karanlıktan korkarak yastığın pamuk kokusunda.

Artık savunmasızlığım düşlerimde kaldı mutluyken,
Dokunmayın düşlerime tek cennetim o huzurlu bakışlarda.
Bırakın düşlerimi elimde kalan bir tek o,
Sen bile dokunma düşlerime, kendin zaten uzak kaldın gözlerimde.

22/11/2005 23:37

Ufuk Çoban

Dumanı Tüterek

Yine uzaklar umut dolu bana,
Yine yakınlarda bir ışık yok gözlerime.
Bakıyorum boğazdan geçen sessiz gemilere,
Bir bir geçiyor uzaklara alıp yolcularını.
Kimse dönmüyor geriye, bindiği iskeleye.

Gemiler gidiyor dumanı tüterek bacalarında,
İnsanlar gidiyor gülüşleri tüterek burnumda
Gemi öyle dolu ki gitmek isteyenlerle,
Bir tek bana yer yok, benim yerim izleme köşelerinde.

Gemiler öyle gidiyor ki uzaklara,
Uzaklar benim yanımda değil.
Gemiler öyle gidiyor ki dumanı tüterek gökyüzüne,
Bende kalan bir anı, kokusu tüterken burnumda....

10/12/2005 12:30

Ufuk Çoban

Düşüyorum Yollara

Akşamları yalnızlıkla nefes alıyorum,
Karanlığa bırakıyorum kelimeleri uyusunlar diye.
Umut avındayım sensizlikte seni beklerken,
Sevdamı biriktiriyorum ay ışığının karanlığında.

Seni görmek için sabırsızlanıyor gözlerim,
Yetiniyor çevirdiğimde bana bakan resimlerinle.
Ya onlar da olmasa, ya onlar da bana bakmasa,
Ne yapardım sessizliğinde, ellerinin uzağında?

Yağmurları bekliyorum seni getirirler diye,
Her yer sıcak, her yer güneş, kelimeler yok kurumuş dudağımda.
Çağırıyorum gel diye sonra bir can havli,
Uyanıyorum sensiz kabuslardan.

Bekliyorum sabırla senin gibi,
Bekliyorum umutla belki senden daha fazla.
Kuruyorum hayatımı sen bilmeden senin üstüne,
Belki zamanıdır artık düşüyorum yollara...

Ufuk ÇOBAN
28/07/2003

Ufuk Çoban

Eğer Gelirsen

Ben seni göremedim sırlarının ardında,
Kurduğun yalnızlığın sessiz karanlığında.
Br kelime istedim gözlerini kaçıırken,
Bir söz bekledim ellerim öylece beklerken.

Bir kış geldi fırtınalarla yüreğime,
Dayanamadım zamanın uzaklaşan bakışına.
Bir sen koyamadım gecelerin batışına,
Bir ben koyamadım sabahların uyanışına.

Gitme zamanı geldi hayatın senle olan yarısından,
Koparıp hayalleri umutların yosun tutan kıyısından.
Ardımda ne kalır ben bilemem sen de gör istemem,
Ben bilemem kimse demedi ki kelimeleri ben bilemem.

Eğer birgün kapadığım kapının önüne gelirsen,
Tüm bilmem gerekenlerle gel karşıma,
Eğer birgün o kapıyı çalmaya kalkarsan,
Herşeye rağmenleri yanına al da çık karşıma.

23/12/2005 08:45

Ufuk Çoban

Elinde Kalan

Hayatta okuyamazsın insanları her zaman,
Bilemezsin nedenleri, istemediklerin için.
Bazen bir kötü, binbir güzelden iyidir,
Bilemezsin gerçekleri, görmek istemezsen eğer.

Yağmurlar değer bazen sinirlerine,
Fırtına olur damarlarında körlüğüne.
Rüzgarlar dinip kurumuş yapraklar kaldığında,
Sen de kalırsın günbatımına, bakarken uzaklara.

Bazen dağların ardı saklar umudu,
Bazen de yıkarsın dağları, görürsün ardını,
Gördüğün acı gerçek olur yıkılanların ardından,
Mutluluğu bir anda yollarsın elinden uzaklara.

Kırılan kırılmış, kuruyan atılmış çöpe,
Sen uzun uzun bak elinde kalana,
Adımlarını at uzaklaş, sırtını döndüğün yerde,
Ve bir daha dönüp asla bakma geriye.

27/07/2005 09:10

Ufuk Çoban

Elleri Boş Kaldı

Yalnızlığım çaldı bütün zamanımı,
Sormadı yüzümde olmayan gülümseyişin nedenini.
Sustum çaresiz, sessiz bırakmak için,
Sana giden bir selamı, bir de özürü.

Yıldızları sayamaz oldum yağmurun buğusundan,
Seni soramaz oldum kabahatimin büyüklüğünden.
Bir affı beklerken küçük bir umutla,
Daha uzak oldun hem benden, hem de kendinden.

Bir umut güneşe, diğeri sana bağlı.
Bir hasret ki, sonu her zamanki gibi.
Artık tebessüm ne sana, ne de başkasına.
Bu son karar suçu ne sana, ne de bana bağlı.

Ne yapsam ürkek, artık unutturmaz olanları,
Seni tanımasam belki bulurdum başka bir şansı,
Bahardan önce açtıramadığım için papatyaları,
Gönderilen özürün elleri boş kaldı.

1999

Ufuk Çoban

Ellerinde Kalmayacak

Hayat isteklerine göz yummak için bekler bugün,
Bir dilek saklı ruhunda inan gerçekleşecek bir gün,
Yeter ki sen iste yüreğinde gücü saklı mutluluğun,
Bir küçük kuş gibi pencerede olacak hergün.

Neden inancın yok hayata güzel olacağına dair?
Neden umudunu bu kadar uzaklara bağladın kördüğümle,
Hiç mi bilmiyorsun kaderinde yazılmış haksızlık ediyorsun
Yalnızlığı bırakıyorsun geriye kendini de boğarak hüznle.

Küçük mutlulukları görmeden büyütemezsin içindeki çocuğu,
Beslemeden sabırları gülenyüzler yapamazsın aynalarda,
Kim yaptığını umursamasanda ceza kesme yapılana,
Bir gün ihtiyacında düşünürsün, ıssız yalnızlığında.

Sımsıkı tut elinde ne düşmüşse yüreğine,
Biraz çaba olmadan güneşler süzülmez yolunda,
Umudunu sığdırmazsan o sımsıcak dünyana,
Ellerinde beni hatırlatan hiçbirşey kalmayacak.

22/06/2005 16:00

Ufuk Çoban

En Güzel iek

Estiğinde rüzgar kokunu getirir bana
Nerde olsan bulur seni nasılsa
Getiğın yerlerden haberinle ulaşır yüzüme
zgn olsan hemen anlar, daha çabuk gelir bana.

Zehir gibi soğuk olur yüreğim bazen
Ellerim seni ararken
Laf bulunmaz ağdırmaya
are olmaz yanımda olmaya

İstesem de getiremem bazen seni
Çiçekleri yalnız bırakırsın istemeden
En kısa yolları gremezsın, görürsün istersen
Kolayı bilmezsın ben beklerken.

Sana yolladım ellerimi sevgi gvercinimle
En güzel ieğı istedim sana götürmesini
Nedense bulamadı bulamaz istediğimi
Sonunda o da vazgeçti anlayınca gerçeğı
İsteddiğim ilk defa olmadı
Nedeni basit çünkü...

26/06/2000

Ufuk oban

Etmedim

Bendeki hayat hep başkasına adandı isteyerek,
Sevgi sözcükleri belki azdı ama hep gerçektir,
Gözlerimde aynı duygu, aynı düşler geldi geçti,
Yalnızlıklara çıktı nedense bütün yollar istemeyerek.

Sevmeyi o kadar çok istedim ki ölürcesine,
Gözlerde kaybolmayı o kadar istedimki bir ömür boyu,
Engeller çıktı karşıma, kaldı elim kolum bağlı,
Sonu hep yalan oldu, sessizlik oldu, gözler hep ağladı.

Karşılıksız yaptım, ne yaptıysam sevgi çiçeğime,
Bir damla su verdiysem kendimdendi, bendeki sevgidendi.
Değer bilseydi biri, gözlerimden alırdı dalmaları,
Hayat ne verdiysem hep aldı, hep götürdü benden umutları.

Bir ışısız oda yüreğim, duvarları resimlerle dolu,
Eskilere, hatıralara, yağmurları bırakmış yıllar oldu,
Hayat bana tek şey öğretti, yılların kışları ardından,
Hak etmedim mutluluğu, hak etmedim kimsenin dokunuşunu.

18/07/2005 13:10

Ufuk Çoban

Git

Hüzünler geliyorsa aklına adım dudaklarındayken,
Gözlerin birşey bulmuyorsa kaçak bakışların ucunda,
Kaçır herşeyini kırık yüreğimin sessizliğinden,
Esirge kelimelerini doğmayan güneşlerin kızılığından.

Hayata neden küstün baharın açan çiçeklerinde?
Neden uzak tuttun gözlerini kuşların su içtiği yerden,
Bir rüzgar vardı fısıltılarımı yüklediğim içine,
Kayboldu uzaklara bulamayınca yolu senin sözlerinde.

Hayatla kavganı neden susturdun ellerimde,
Gülüşünü neden attın boş sokakların gölgelerine,
Kısa bir zaman vardı elimde bana verdiğin,
Neden alıp attın onu da uzak köşelere.

Gitmek istiyorsan git bensizliklere tutamam seni,
Susmak istiyorsan sus sessizliklere alamam kelimelerini,
Nasıl istiyorsan öyle bil beni anlatamam ki kendimi,
Git, istediğin gibi, istediğin bakışla özlerken gözlerini..

03/09/2005 19:15

Ufuk Çoban

Gitme

Gitme yalnızlıklara Pamuşum beni bırakıp buralarda,
Uzatma ellerini yalnız gecelere, yıldızların sıcaklığına,
Gitme kokunu bırakıp ıssız karanlık köşelere,
Yalnız bırakma bu sensiz yaşayamayan yüreği.

Dayanılmaz olur ayrılık acısı gerçekten seviyorsan eğer,
Yüreğin dayanmaz bedeninde yalnız kalmaya,
Nefesin bile ihanet eder sana durmaz yanında,
Bir karanlık çöker gecene güneşin yoksa yanında eğer.

Sessizce ağlar bu beden bulamazsa diğer yarısını,
Gözler kapanır yere, göremezse birtanesini,
Ellerim çıkmaz cebinden uzaktaysa sıcaklığı
Ne kaldırır ki seven gönül, nasıl en ufak ayrılığı?

Yüreğim uyanmaz sabahlara seni göremediği,
Her geçen gün alır beni sensiz karanlıklara,
Yüreğimde tek ses susmak bilmediği
Gitme Pamuşum bensiz dünyalara...:*(-(

21/05/2004

Ufuk Çoban

Gitme Dünyamdan

Öyle zor buldum ki yüreğimin beklediğini,
Öyle çok kabullendim ki sendeki mutluluğun ışığını.
Bir yarım sende kendini buldu solurken hayatı,
Bir yarım bende kaldı özlerken gözlerini.

Gitme dünyamdan sen bendeki hayatsın artık,
Gidersen ne nefesim kalır ne de umudum,
Gitme gözlerimden görmez yüreğin senden öte,
Kal ellerimde bir ömür boyu, bir yemin boyu.

Bugün gitmiyorum yanından uzaklara inan bana,
Bugün bir kök salıyorum yanına dalları uzanan mutluluğa.
Senden bir gülüş alıyorum yanıma saklamak için yarına,
Yarın öyle yakın ki inanamazsın, güven bana.

Gitme sakın dünyamdan dünyam senden kurulmuş,
Yıkma beni hayatım sensiz sürmez yağmurlardan ıslanmış.
Gitme ellerimden sensiz üşür kalır soğuklarda,
Karanlıklar korkutmuyor beni sensizlik kadar.

Bir yarın ellerimde tutuyorum bir yanı sen bir yanı ben,
Bir ümit besliyorum toprağı ben hayat suyu sen.
Yalnız bırakma bizi bekliyor aşkını kenarındaki bir denizden,
Kalk gel ilk bahar rüzgarları ile yapraklar çiçeklerini açmadan.

Gitme olur mu benim hayallerimden,
Gidersen kızamam hayatıma verdiğin sondan.
Sen hep kal mutluluk olsun sendeki küçük bir tekmeden,
Yüreğimde bir ses sen oldu duymasın kimse biz istemeden.

Seni nasıl sevdim göremezsin, görme de zaten,
Kimseyi sevemem böyle,korkarım nazar değmesinden.
Sen benim bitanem, üstüne titrediğim nazlı çiçeğim,
Gitme dünyamdan, gitme kokumdan, kal canıma dokun ölüm bizi bulmadan...

17/10/2005 21:15

Ufuk Çoban

Gitmek İstiyorum Buralardan

Ne taşı ne de toprağı yaramadı bana,
Suyu bile diyemiyorum ki, denizi yok,
Kaçmak istiyor adımlarım bu memur diyarından,
Dar geldi topraklar, kurudu yalnızlığın sessizliğinde.

Sevemedim bana bakan sabit gözleri
Bulamadım anadolu toprağı kokan kızı
Güneşi bile sakladı benden aydınlığı
Soğuk yüreğim duymak istemez bu yalnızlığı.

Döneceğim sokağıma deniz kokan tuzlu suyuna,
Boğazda bırakacağım gözlerimi boşluğa,
Bir kalabalıkta kaybolup saatlerce
Hatırlamayacağım bile hüzne düştüğüm bu yeri.

Bir gençlik yılı daha bırakmayacağım bu renksiz diyara,
Dalgaları içimde görüp fırtına olacağım İstanbul'a,
Her zamankinden daha çok gitmek istiyorum buralardan,
Beni tohum gibi işleyen mavi beşiğin koynuna.

23/03/05 20:30

Ufuk Çoban

Gökyüzüm

Bilemezdim bu kadar acı olacağını,
Ayrılığın canımı yakacağını.
Belki de ben istedim bu dayanılmazlığı,
Bir küçük mutluluğa ekerek bütün acılarımı.

İstemezdim üzülmeni gülerken bir damlaya,
Damla şimdi sel oldu gözlerimin yanında.
İnan elimde olsa, yapabilsem, düşünmezdim onu da,
Koşardım kalan son gücümle olabilmek için yanında.

Katlanmayı öğrenmek gerek zamanla büyürken,
Belki de herşey zor gelecek bunları görürken.
Gün gelipte pişmanlık aldığında düşünürken,
Özür bile kurtarmayacak gözlerini yumarken.

Yağmurlarım şimdi başka diyarlara gitti,
Dağlarım ise yalnızlığı öğrendi,
Denizlerimde kopan fırtınalar bitti.
Gökyüzüm de hiç olmadığı kadar karanlık şimdi.

Beni unutma bitanem.....

1999

Ufuk Çoban

Gönül Kuytusı

Yıllar geçiyor kimin umurunda?
Yıllar benden birşey alamıyor ki,
Ben yılları istediğim gibi harcarken.
Sen niye küstün kendine durup dururken?

Mutluluk oyununu kimse öğretmemiş sana gündoğarken,
Güler yüzü maske olarak çizdirmemiş hayat seni ağlatırken.
Her damla acıyla çıkar o güzel gözlerinden,
Mutlulukla düşer toprağa, umut tohumu renginden.

Yağmurları unuttun mu seni ıslatan?
Çamurlara bastığını hani hiç korkmadan.
Güzellik görende, görmeyi bilende,
Gerisi boş takma kafana sen de.

Sen ne pastel bir renk eskimiş tualde,
Ne de bir ruhsun yorgun bedende.
Sen bir dost gözlerin duyduğunda,
Sen bir dost gönüllerin kuytusunda...

07/02/2006 09:05

Ufuk Çoban

Görmüyor Musun?

Sensiz geçen bir anımda ne olduğumu,
Gözlerinden koptuğumda yalnızlığımı,
Sesinden yalnızlığımın karanlığını,
Görmüyor musun sende ne kadar kaldığımı?

Hasretim başlıyor sırtını döndüğünde,
Dudaklarım susuyor gitme diyemeyişimde.
Saatleri sayıp kendimi dinlediğimde,
Görmüyor musun gülmüyor yüzüm sessizliğinde?

Yüreğim yerinde durmuyor ki seni gördüğünde,
Sana sarılmak için kollarım gidiyor benden.
Gözlerine takılıp içinden çıkmamacasına,
Görmüyor musun ne kadar ihtiyacım var sana?

Çok mu seviyorsun bana sensizliği vermeyi,
Kendini sessiz koyup beni bin parçaya kırmayı.
Senden başka bir yürek nasıl sevebilir gözlerimi,
Görmüyor musun seni nasıl ümitsizce sevdiğimi?

21/08/2006 08:45

Ufuk Çoban

Gözlerime Hayat Ol

Akan bir ırmaktı aşkım bir dağ yamacında,
Suyu sen, yatağı sen, yönü sen, artık olmasan da
Bir taşın altında kaldı sesi ırmağımın,
Taşı kaldıracak artık bulunmasa da.

Gölgeler de terketti sessiz yansımaları,
Ne güneşim kaldı ne de ayım,
Gözlerim de acısından dayanamadı kapandı,
Rüzgar ne seni aldı ne beni yıldırdı.

Ne ayak sesi duyabildim boğulurcasına,
Ellerimi uzatıp tutarcasına,
Hayatta her hata seni sınarcasına,
Demir attım kaldığım yalnızlığa.

Düşlerim kapandı dağlar arasına,
Herşeyin başladığı karlar altına,
Soğukta üşüdü yüreğim dayanamadı yalnızlığa,
Ne kapı kaldı ne cam açmak için umuda.

Artık sesim çıkmıyor açtığım yolda,
Adımlarım seçilmiyor gittiğim aşkta,
Hala bir boşluk varsa bulutlardan yana,
Gözlerime hayat ol, sen de kal yanında.

30/03/2004

Ufuk Çoban

Gözlerin

Gözlerin bir meltem esintisidir bana,
Eser sakın sakın en tatlı anında.
Hemen tatlı bir aptallık sarar beni,
O bakışlarda bir anlam bulduğumda.

Gözlerin bir fırtınadır bana,
Sinirlendiğin her anında.
Güzelliğin artar bir kat daha,
Her bakışından nefret bile aksa da.

Gözlerin dinmeyen yağmurdur bana,
Hüznün her hatırlanışında.
Bana hissettirdiği bir sel gibidir,
Seninle paylaştığım her güzel şeyin yanında.

Gözlerin bir hortumdur bana,
Aklım döner durur etrafında.
Bir sarhoş gibi olduğumda,
Çeker beni kendine sonsuza dek alırcasına.

Gözlerin bir kum fırtınasıdır bana,
Yardıma ihtiyacım olduğu bir anda.
Başka kimseyi göremez gözüm o çırpınıştta,
Bilirim bir tek sen ve ben varım, o uçsuz çölün ortasında.

1999

Ufuk Çoban

Gözlerin Dokunmadı Kelimelere

Seni bekledim kelimelerimle her zamanki köşede,
Yaklaştın ama duymadın kokumu,
Umut olmadın karanlığımdaki sessizliğime,
Nefes olmadın soğuktan donan kalbime.

Geç olmadı güneş doğdu yine kendi kendine,
Sıcaklığı değil sadece bana,
Birazı da yalnız kalan aklına,
Uzak kalan duygularına.

Süpürdüm yazdığım hasret dolu kelimeleri az önce,
Buradaydı seni bekledi iki gün boyunca.
Onlar yoruldu ben yorulmadım.
Onlar sustu ben susmadım.

Belki dinlenirler kendi köşelerinde
Atarlar üzüntülerini şimdi bende olmayan.
Yine hedefi yönelir küçük sevgine
Ama dargınlar uzun süre,
Çünkü gözlerin bir türlü dokunmadı kelimelere.

30/11/2000

Ufuk Çoban

Gözlerinde Bir Damla

Bir yazı bir damla sele boğdu geçti,
Çiçekler gölgeden, kuşlar maviden,
Rüzgarlar bulutlardan, dağların ardından,
Sessizlik gülüşümden vazgeçti.

Bir gözlerin geçmedi yollarımdan beklerken,
Ardında bir umut bırakmazken,
Sana sevdayı sandıklarda tozlarken,
Beklemek sessiz kaldı yalanı ararken.

Geceleri yalnız bırakmadı beni yıldızlar,
Şarkı oldu düştüler bedenime,
Şahit kalmadı buralarda sevgime,
Koyamadım seni yanıma, beni senin eline.

Zaman sayılmıyor geri beklerken seni,
Düşlerim değişmiyor sevemezken bir eli,
Güneş yine doğar mı aynı?
Aydınlatırken hem seni, hem beni.

Toprakda bir sıcaklık yanağından düşen,
Bu ben miyim yoksa değil miyim?
Yüreğimde saklıdır hala sevdan,
Gözlerinde hala bir damla mıyım sevgilim?

29/03/2004

Ufuk Çoban

Gözlerini Açtığında Ben Varım

Su yüzüne çıkmayan bir ışıkmış dallarımda büyötmeye çalıştığım,
Nefes aldırmadığım her yüzüne baktığım.
Bir bekleyiş ki zamanı geldiğinde yaşamayacak,
Ve her zaman umutsuzca sakladım gülen yüzümde.

Hasreti yedirdim gururuma, kabullenirken seni,
Yumdum sözlerimi, beklerken gerçeğı.
Sondü belki, daha fazlasına gücüm yetmezdi
Yetmedi de, nihayetlenirken dudaklarımın dediğı.

Ne sözde, ne gözde son buluyor hayallerin,
Ne de bir başkasını tutuyor senin yerin.
Gömmek umudu bir mezara, hergün gördüğün,
Ve aydınlığı sensiz şimdi, tek ışığı yarım bir mum.

Suçü zaman, başkası değil, dursa ne olurdu ki?
Verse bana fırsatı ezberlemek için gözlerini.
Öylesine bakmak ki, kelimelere gerek kalmadan.
Ya da herşeyi silmek bir anda, hiç yaşanmadan.

Güneşe çıkmak haram bana beklerken kaderimi,
Razıydım herşeye, olmasa sensizlik.
Dudaklarımın suskunluğu bir susuzluk,
Şimdi bildiğim tek şey, sensiz bir sessizlik.

Bir yalanı daha gömdüm kuytuma,
Dağlarken yaramı nefessiz aşkıma.
Affı olmayacak her sözün, olsa da bedeli bir ömrün,
Seni gözyaşlarımda yaşatmaktan başka yok bir çözüm.

Bensizlik artık sadece bana ait,
Sensizliği de istemem artık.
Tek sözüm içime gömdüğüm umudum.
O artık yerinde, ölenlerin dönmediğı yerde.

Kendine bakma suç aramak için,
Suçu bulmak cezasız kalmaktan daha ağır,
Sen suçunu buldun taşımak borcun,
Seni bıraktığı yerde ben de varım.

Gözlerini güneşi unutmadan kapatma sakın,
Kapatma ki biraz daha uzak kalayım.
Susturmak zordur bir fırtınanın izlerini,
Gözlerini açtığında karşında ben varım.

2000

Ufuk Çoban

Gözyaşlarımı Tanıdım Yokluğunda

Susmadı sesin, sen gittin diye uzaklara,
Sen olmasan da, ben duydum, oradaydı.
Bana söylüyordu, ben varım ama o yok diye.

Başta üzüldüm, ama sonra ümit yükledim yokluğuna,
Çıkardım maskeyi, gülücükler kondururken yanaklarıma.
Sabrım sahip çıktı aklıma, hedef verdi yollarıma,
Bana öğretti beklemeyi, beklerken sevmeyi.

Hep gündoğumuna seslendim gülerek günlere,
Adımlarımı kaldırarak daha yukarıya.
Hep güldüm gördüğüm bir çift göze.
Yağmurla ıslandım kaçmadım, korkmadım.

Üzülmedim sen uzaktasın diye,
Nasıl olsa gitmiştin bir gün gelesiye.
Beklerken neşeliydim senin için, bizim için,
Ne gerek vardı üzölmek ölesiye?

Seni beklemek güzelmiş, hatta eğlenceli.
Biri hepsini hepsini bilmeli.
Yalan! Hepsi yalan!
Ben sadece gözyaşlarımı tanıdım yokluğunda.:*-(

30/11/2000

Ufuk Çoban

Gölümseyen Papatyalar

Birtanemi özledim yine, göremeyince uykumda,
Oysa o prensesimdi geceler boyunca.
Benim beyaz atım yok ona dolu dizgin gitmeye,
O yüzden sevgimi serdim yoluna, kalbimi de koydum ucuna.

Bir taç yapmak isterdim ona,
Ondan sonra gelen güzel çiçeklerden.
Sevgiyle bağlamak saçlarına,
Umutla bakmak gözlerine.

Yağmurlarda kenetlemek isterdim ellerimi,
Ve sarılmak korumak için onu bütün kötülüklerden.
Mutlu etmek yanındayken birkaç sözle,
Ardından susmak konuşmak için gözlerle.

Şimdilik sadece günaydın kartaneme,
Zamanla belki gerçekler dokunur dileklerime,
Gölümseyen papatyaları getirdim birtaneme,
Onlara bakarken hep beni düşünsün diye. (DB-)

11/06/2000

Ufuk Çoban

Günaydın

Özledim, inan çok özledim,
Gözlerinde gülmeyi çok istedim,
Geceyi bölmeyi, yıldızları indirip, güneşi koymayı yerine.
Ardından koşmak senin sevgine.

Bulutları yutmak bir nefeste, ağlamak için dizlerinde,
Bir kuş olup izlemek sen bilmeden,
Seni hep daha çok sevmek, sen hissetmeden,
Sonra birkaç kelime olup, seni uyandırmak.

Ellerine dokunmak dudaklarımla,
Konuşmak yerine susmak kulaklarında.
Saçlarını koklamak doyasıya,
Bozmak sessizliği yalnız sen uyanınca.

Kuşları uyandıramadım, kıyamadım bu sabah,
Yollarda karanlık göremedim ucunu,
Sadece biri anladı beni bu sabah,
Beni rüzgar getirdi sana bu sabah.

19/06/2000

Ufuk Çoban

Güneşi Bekliyorum

Eskiden kavgalıydım güneşle,
Tartışırđık hiç bıkmadan azimle.
Birgün baktım bunun faydası yok bize,
Dedim ver elini ulaşalım daha güzele.

Ben ona hep güldüm gördükçe güzel yüzünü,
O da doğdu benim için her sabah saklayarak hüznünü.
Aydınlattı gam, keder içinde gökyüzünü,
Ben bilemedim, anlayamadım, ne kadar üzüldüğünü.

Bilemeden nasıl sorardım nedenini?
Nasıl paylaşırdım sormadan derdini?
Emindim biliyordum beni sevdiğini
Ama bilemedim gözlerinin dediğini.

Bendeki de çocukluk, o koskoca bir güneş,
Her sabah beni mi dinleyecek?
Çaresiz oturdum bir tepenin üzerine,
Beklerim doğacak güneşimi sonsuza dek.

1999

Ufuk Çoban

Güvenme

Bir çiğ tanesi bahar yaprağında düşmenin ucunda,
Bir tutam güneşle belki dönecek kendi kaynağına,
Dal da duramıyor rüzgara kırık kollarında,
Sonu bilinmez gerçeği görmedikten sonra.

Güvenme inceliğine, sende kaldı sandığın duygularına,
İnanma paslanmış ya da hiç görmediğin hislerine,
İlk defa gördüğün bir depremin korkusunda,
Kaçacak yer mi var yalanların arasında?

Bilemezsin iyi nerede, güzel kimde?
Göremezsin istemezsen, duyamazsan doğru yöne dönmezsen,
Konuşmak kolay herkese her seferinde,
Hiç bulamadın değil mi bir denemenin gülüşünde?

Böyle gelmiş böyle gidecek sonsuzundasın yine,
Hataların kalmış görememişsin yine,
Yüreğinde bir karar yok ki birşey diyesin,
Güvenme sakın duygular sende diye.

20/03/2005 14:00

Ufuk Çoban

Güzel Bir Gün

Güzel bir gün güneşin doğuşundan belli,
Açar açmaz sımsıcak bir ışık gözlerime değdi,
Hayalinin kokusu sinmiş yastığa yanı başımda,
Bugün güzel bir gün kuşların şarkısından belli.

Duramadım yerimde bulmak için seni,
Koşaradım kaçtım hayalinle dolu sensizlikten,
Vurdum kendimi yollara görebilmek için hasreti,
Bugün güzel bir gün umutlar dolu, taşar yüreğimden.

Duymak gerek sesleri, seni anlatan dalgalarla,
Tutmak gerek elleri, beni titreten ürkekliğine,
Bir dilek bağlamak gerek yüreğine yeminle,
Bugün güzel bir gün dokunmak için senden birşeye.

Hayal de olsa, bugün güzel gece başım değene kadar yastığa,
Düşünmesi bile yeter, yüzüme işlenen bir gülümsemeye,
Her zamanki gibi rüyalara yem olacak biliyorum ama,
Bugünü güzel yapan sensin, gerek var mı söylemeye?

24/06/2005 08:00

Ufuk Çoban

Hak Edilmeyen

Suskunlukta boğuldum bu akşam, güneşin batışına bakarken,
Yanımda düşlemiştim kelimelerini, gözlerimi kaparken.
Uzak kaldı düşlerim, sustu çiçeklerim,
Hikaye hep aynı, yanılığ kendini tekrarlar.

Yağmur da yok beni gizleyecek bu günbatımında,
Yine beni herkes gördü, hak edilmeyen cezanın infazında.
Bir soruya bin suskunluk yedim, karanlığın kuytusunda,
Belki de bir kelime çok, hem bana, hem de sana!

09/06/2000

Ufuk Çoban

Hayat

Hayat sana ne öğretti yıllarını alırken çocukluğundan?
Alınmadan gözyaşını dudak burkmanı esirgemezliğinden,
İstedigine adım adım varmanın sabırsızlığı arasından,
Gülümsemeleri her tatlılığa esirgemedenden vermeden.

Hayat sana ne öğretti aylarını alırken gençliğinden?
Bir savaşın mutluluğa dönüşmediğini acılarla gösterirken,
Sevgiyi çocukluğuna bıraktığını kulağına fısıldarken,
Gözlerindeki gülümsemeyi yaşlarla süslerken.

Hayat sana ne öğretti yaşlıların yüzündeki çizgilerden?
Yaslandığın bir ağacın düşen yaprakları elinde kırılırken,
Elinde bir var, bir yok olan umutların ardından,
Hayat sende kaldı, sen kaçma hayatın senden aldıklarından.

Ne öğrendin süt kokan bir kadından, ne öğrendin kol kanat geren bir adamdan?
Hayat öksüz kaldı alingan burun kıvırmalardan,
Mutluluk emek peşinde bir yol ucu aydınlık,
Alinganlık bir mesaj sadece sahibine gönderdiğin diğerlerine hissettirmeden...

21/04/2005 15:00

Ufuk Çoban

Her Umursamazlığa Bir Kalp Kırığı

Mutlu musun yaptığın kaçışlarla,
Gözlerimde bırakmadığın sen kokan ışıklarda.
Karanlıklar yedi bitirdi bir gülüşümü,
Sana ayırdığım küçük mutluluğu.

Bir geceye bir dünya koyamadım,
Yalnızlığın kokusu sardı evin her köşesini.
Sensiz bir dünya olmuyor anladım,
Sensizliğin korkusu sardı evin her köşesini.

Çıkıp alamadım seni bensizlikten,
Geri döndüm ama yanımdaki sen değildin.
Gece biter acı diner derler içinden,
Sabah ilk ışıklarını saplar acılara derinden.

Senin için özel olamadım anlamadan,
Sevmek yetmiyor gözünde değer olmaya.
Her umursamazlığa olmalı mı bir ceza,
Bir kalp kırığı işler şifasız yarasına.

10/08/2006 09:20

Ufuk Çoban

Herşeye Rağmen

Kaçış savunmadır yağmurların damlalarından,
Acı verir mi kimse bilmez durup yukarı bakmamıştır ki.
Belki bir mutluluk işler içine kalıp bakmalarda,
Belki bir anıdır yılların fırtınalarında.

Neden kolay yol kısıdır ışık olmasa da ucunda?
Adımlar kendinden gider kaçış bulduğunda.
Bırakmaz kendinde kendi de bilmez ne olsa
Uzaklar yakındır kendinden kaçış yolunda.

Sevgi ölesiye olması lazım ölüm olmasa da ucunda,
Kavuşmalar yıllanmış olmalı günler geçsede,
Gözler hasret dolmalı yaşlar silinmemiş gibi,
Kollar öyle sarmalı ki bırakırsa ölecekmiş gibi.

Herşeye rağmenleriniz oldu mu hayatınızda?
Benim üç tane oldu,
Herşeye rağmen çok sevdim onu,
Herşeye rağmen uzak tuttum kendimi,
Herşeye rağmen kaçtım üzmemek için onu...

25/11/2005 13:05

Ufuk Çoban

Hiçbirşeyin Tadı Tuzu Yok

Sen uzakken sensizliğin tadı yok,
İçimi sıkan bir kışkaç sanki,
Daha yokluğunun ikinci gününde,
Gücüm kalmadı gibi.

Boşlukta yürümeyi öğrendim sen gidince,
Sessizliğe bakmayı saatlerce,
Sonra kalkıp ayağa damlalar düşerken yere,
Gitmek ya da kaçmak sensizliğin olmadığı yere.

Sevgiyi öğreniyorum sanırım yeni baştan,
Fırsat bilerek yokluğundan,
Ne kadar özlerim bilmem sen oradayken,
Sakin üzülme eğer hasretim fazla olursa sevginden.

Kelimelere bile gücüm yetmiyor ateşim rüzgarla oynarken
Gözümdeki sel bile yetmiyor yüreğimi serinletmeye
Sen benden uzakta dururken
Hiç birşeyin tadı yok ne gündüz ne de gece.

02/07/2000

Ufuk Çoban

Hoş Geldin Dünyama

Hoşgeldin yeşil gözlüm, mutluluk kaynağım,
Sevda yağmurum tombik ellim,
Gel gir dünyama gitmemek üzere,
Paylaş sevdayı, mutluluğu, gözyaşını.

Sev beni ölesiye bir ömür boyu,
Gör beni doyasıya, yorulmamacasına,
Ellerimden öyle tut ki bugün, yarın,
Hiç kopmasın bağlılığın bir yeminde.

Sevdamın en güzel çiçeği ol benim,
Sulamaktan hiç yorulmadığım,
Hep söylemek istediğim,
Aşkım, sevgilim, birtanem, Pamuşum...

14/02/2005

Ufuk Çoban

İçimden Gelen

Bir dokunuş gülüşünün içinden bana söylemediğin kelimelerde,
Yanına biraz daha yaklaşıp hissetmek sıcaklığını tenimde,
Yalnızlığı kırıp atmak bir daha geri dönmessin diye sevgi dolu sözlerinde,
İçimden gelen bu, şu an, seni delicesine özlerken.

Bir filmin yarım kalmışlığında gözyaşlarımı saklamak gelişine,
Bir kavuşma için dikmek gözlerimi kapının sessizliğine,
Şaymak zamanı bir geri, bir ileri bozmak için gelişine,
İçimden gelen bu, şu an, seni delicesine yanımda isterken...

30/11/2005 15:55

Ufuk Çoban

İçimden Gelmiyor

İçimden gelmiyor ama gitmeye mecbur bedenim,
Yanındaki umutsuzluğa dayanmıyor yüreğim,
Keşke hayatta sadece sen ve ben olsak sevdiğim,
Herşey ne kolay olurdu gizlenmezdi çaresiz sevgim.

İçimden gelmiyor ama susuyorum karşında bugün,
Kelimeler çıkmıyor bir türlü fırsat yok gözyaşlarımdan.
Oysa neler var içimde sana söylemek istediğim,
Hayat susturuyor beni susturduğu gibi ikimizi.

İçimden gelmiyor ama bakamıyorum gözlerine eskisi gibi,
Hakkım olmadığını söylüyor gönlüm, sahibi olmadığından.
Bir tek bana bak der gibi kör ediyor beni gerçeklere,
Bir yalnızlık veriyor baktığım yere, karanlık benim hakkım.

İçimden gelmiyor ama sana birşey yazmak istemiyorum bugün,
Yazdıklarım güzel olmayacak çünkü yalan yazamam hiçbir zaman.
İçimden gelmiyor ama sana veda eder gibi bakıyorum bugün,
Ne desem, ne baksam ayrılık ölüm gibi kaçınılmaz bugün.

13/10/2005 08:40

Ufuk Çoban

İnce ve Kısa Bir Yol

Bir bahar yok daha bu kışın ardından,
Bu gördüğüm son soğuk beyazlık,
Umutuma çığ düştü senin elinden,
Bu hissettiğim sensiz son aydınlık.

Yıllarıma birşey katamadım şansımдан,
Ellerim uzanmıyor artık korktuğumdan,
Yalnızım yüreğime cesaret koyamadığımdan,
Yalnızım değer vereni bulamadığımdan.

Önce adını gömüyorum yüreğime,
Sonra o gülen gözlerini kapatıyorum gözlerime,
Ardından gökyüzünü bağlıyorum bakamadığımız denizlere,
Ve yine sesimi bağlıyorum dileksiz dallara.

Gündüzü istemiyorum karanlıklara bağlandım,
Yüreğimde bir demir, sensizliğe bıraktım.
Kazıdım anıları tek tek, başka türlü sökemedim kalbimden,
Son ayrılığı yaşadım sökemedişken seni kalbimden.

Bu son yolculuğum sevgiye,
Herşeyimi bıraktım sendeki dört köşeye.
Bundan sonra öyle bir yol ki bende,
İnce ve kısa, ölümle benim aramda.

01/04/2004

Ufuk Çoban

İstanbul

Saklanmak için köşe var mı yüreğimdeki acılardan,
Yıllarca bekle, bulunca yıkıl, kaçılır mı gerçeklerden?
Suç var mı kaderin her sözünün yüreğine değmesinde,
Değecek bir nefes kalmıyor ki gücüm olsun yürümeye.

Yüreğimin doğduğu yere gitmek isteği var bugün ellerimde,
Hayatımın güzel günlerini doğuran güneşin battığı yere.
Toprakda can var sanki bastırmıyor beni uzak köşelerde,
Dönmeyi yakalamış bırakmıyor bedenim yalnız gecelerde.

Bu kaçıışı ben koymadım kendime durup dururken,
Birisi gelip her defasında bir duvar ördü severken.
Bir kale kaldı sonunda içine giremedeğim kapısından,
Gücüm de yok yıkmaya zarar veririm korkusundan.

Uzakta, yalnız, sessiz ne yapar ki bir garip kul?
Bir sevda arıyor, olmuyor, değmiyor kimse yüreğine usul usul.
Ya özgürlük ya gözler anlatıyor sonunda hayat acımasız bir okul,
Derdime derman olacak birini bulamadım, bari sen merhem ol İstanbul.

06/10/2005 08:45

Ufuk Çoban

İtiraf

Mazeret bulmak bile istemiyor canım,
İstese de bulamazdı canım.
Maalesef acı bir gerçek,
En sonunda yüzleşilmesi gerçekleşen.

Lafta kalmadı bu sefer yaşandı,
Zamana karşı hep arttı,
Öldüremedim, sonunda o kazandı.

Ne yaptıysam engelleyemedim,
Affet bitanem durduramadım.
Laf da fayda etmedi, inat da,
Olan oldu, elimden birşey gelmedi

Anlamaya çalış, beni yadırgama.
Ne olur üzülme, onun da olur bir unutuluşu.
Anlatmaya çalıştığımın en kötü yanı,
Sevgimden çok daha büyük oluşu.

1999

Ufuk Çoban

Kaç Gün Oldu?

Gözlerine dokunmayalı kaç gün oldu saydın mı?
Sözlerinden kaçmadan seni özledim anlamadın mı?
Bir adım beklerken seslerin arasından,
Sessizliğe bıraktın beni, söyle hiç canın acımadı mı?

Kaç gün oldu seni kızdırmayalı gülümseyen yüzlerle?
Sevdiğimi hissettirmeden uzaklarda beklemekle,
Saymadım hep bir umutla neden kalmadan gereğine
Yine de gelmedin, hiç mi yüreğin çağırmadı ellerime?

Beklesin beni, sensizliğin kurumaya yüz tutan hasretleri,
Dumanı çekmek zor gelir içime, sen yaparken bensiz hatırıma,
Gözyaşı uyku oldu girdi şimdiden gözlerime,
Daha fazla durmaz birazdan düşecek karanlık yastığının köşesine.

Sen de mi aynısın a kadın, sen de mi umursamaz bir yoldasın?
Kaç gün oldu hiç saymadın mı? Kaç gün çaldın kendini benden?
Düşleri unuttum, görmeyi bilirdim eskiden, unuttum şimdiden.
Kaç gün daha çaldın kaç? Zaman cimriliğiyle duvardaki seni benden?

01/07/2005 22:40

Ufuk Çoban

Kaderin Renkleri

Kaderi anlatan renkler vardır bilmediğin,
Kimi aktır, kimi kara, belki de sevmediğin.
Soluk bir tondur alnına işlediğin,
Bir yazı ki, ne yapsan önüne geçemediğin.

Mavidir özgürlüklere bürünen şekli.
Yeryüzünde tutamaz hiç bir ilgi, bu sevgi selini.
Hiçbir zaman bulamazsın yerinde elini,
Verdiğin gibi bir maviliğe benliğini.

Siyahtır fırtınaların gürültüsü.
Hiçbir şimşek aydınlatmaz bu kara dürtüyü.
Aydınlığa muhtaçtır, dost bilir üzüntüyü,
Unutmaya çalışır dağlara gömerek hüznünü.

Kırmızı güvendir dostluğun pençesinde.
Tutkuya dönüşür sevginin merceğinde,
Paylaşıldığında yemindir sadakate,
Ya da bir kan damlasıdır uğrunda damladığı yerde.

Rengi çoktan seçildi senin kaderinin,
Elinde değil imkanı yok değiştirmenin.
Adını düşün hafta sonu gideceğin filmin,
Kaçış yok bu senin en doğal kaderin.

1999

Ufuk Çoban

Kaderine Kskn

Yıllar hayat adımları koşamadığın gönlünce,
Sevmek bir gelir bir geçer rüzgarın önünde,
Fırtınayla umut kuşlarını alıp yüreğinden içine,
Bir denize salar damlaları atar açık serin sulara.

Bir can kalır ellerinde sıcaklığına doyamadığın,
Bir ift göz olur bakmaya kıyamadığın,
Hayaline yle saplarsın ki gerçekleri ayıramadığın,
Kaçacak bir yer yoktur adı olmadığı gibi yalnızlığın.

Bir balıkçıya yakalanıp ırpındım canımdan vazgeçerek,
Yıllanmış yerini bekleyen sevdamı ellerine vererek,
Bir daha olmayacak deniz kokusuna hasret sürerek,
Gerçeklerin acısında bir toprakta nefes vererek.

Bir gün kaderine küskün bir çift güvercin görürsen bizi hatırla,
Onlar mutlaka hayatla barışırlar aynı gökyüzünün altında.
Yağmurlar diner bir köşede açarız yüreklerimizi gerçekler altında,
Koparıırken birbirimizin olmayan ellerimizi ayrı şehirlerin topraklarında...

04/10/2005 21:05

Ufuk oban

Kal Diyen Yoksa

Gündoğumları umut ışıkları, sessiz bir kuş uçuşunun ardından,
Adımlarım yalnızlığın gölgesinde kaçır umut yakarışlarından.
Uzaklaşmak, hep uzaklaşmak demek adımlar kopan hayatımdan,
Hiç gitmedi birine, kavuşmak için yakınlaşmaya bir uyanıştan.

Yol ayrımları oldu, köşelerden sonrası hiç belli olmayan,
Gitmekle kalmak arasında ayaklarımın dolaştığı ışısız diyarlara.
Paylaşılmadan karar hayatın zorunlu yolu, bilinmiyor ki sonu,
Her sonda, yeni bir başlangıç iz bıraktı karanlık odalara.

Bazen diyemedim, bazen haykırdım düşlerimi perilere,
Bir dilek şansım hiç olmadı gerçeklerin dünyasında.
Dileklerim uçan bir kuş oldu, yüzen bir kuru dal oldu,
Ama hiç gerçek olmadı, gerçekler hep yalan oldu.

Kimsenin içini bilemezsin, kendin açık olurken savunmasız,
On dersin, bir duyamazsın, değer vermez ki insafsız,
Gitmek en iyisi anladım, bu yaşıma eklerken bir damla daha yaş,
Kal diyenin yoksa giderken, sevenin de yok demektir arkadaş.

16/07/2005 21:05

Ufuk Çoban

Kalbimin Solmayan Filizi

Karanlık neden yutar ki bir tutam pırıltıyı?
Hiç düşünmez mi ona muhtaç olanları?
Sevgi değil miydi her zaman gücünü kullanan?
Uğrunda bir kıvılcım için savaşırları koruyan.

Ben yenik düştüm karanlığa,
Muhtaç kaldım bir kıvılcımın sıcaklığına.
Işıklar söndüğünde, ses kesildiğinde,
Ben de bıraktım kalbimi sonsuz adalete.

Nedenini bilmem gerekseydi her düşüncemin,
Tadını çıkartırdım sürekli kendimle tartışmamın.
Gerçeği kabullenmek için harcadığım zamanın,
Açığını kapatmak için çalışırdım gücüne bakmaksızın.

Hala anlamıyorum küçükken neden büyümek istediğimi?
Neden direttim sevdim bu çocukça isteği?
Keşke akıllı olsaydım da büyümeseydim,
Hiçbir zaman tanımasaydım bu gerçek sevgiyi.

Sanki yetmez miydi sevseydim kediyi, köpeği?
O zaman bu kadar üzülmeydim kaybedince sevdiğimi.
Şimdi bilemez oldum içimdeki havayı, içtiğim suyu,
Ne de boğazımdan geçmeye çalışan bir lokma ekmeği.

Parçalanan öyle bir yüreki ki,
Yanında götürdü sevdiği herşeyi.
Mutluluk bulduğu küçük bir gülüştü
Geçmiş zamanda hayal meyal bildiği.

Gözlerimi bıraktım bir göl kıyısına,
Faydalı olur diye susayan kurda, kuşa.
Artık gözlerim döndü bitmeyen iki pınara,
Sevgiyle işlediğim onları, beyaz duvaklı bir sabır taşına.

Kollarımı bıraktım ıssız bir mağaraya,
Artık onların faydası ne bana, ne de bir başkasına.
Eğer niyetleri olursa başka birine sarılmaya,
Onlara soracak büyük bir hesabım olsun acımazca.

Salıverdim ellerimi gökyüzüne uçsunlar diye,
Biliyorum dönmeyecekler bir daha geriye.
Artık başka bir şeye dokunmak yerine,
Paylaşırlar kahırlarını fırtınayla bile seve seve.

Dudaklarımı gömdüm seni ilk tanıdıkları yere
İnan kimsenin bulamayacağı kadar derine.
Artık onlar üşüyor, muhtaçlar küçük bir buseye,
Üzgünüm, razı olmalılar elden gelene.

Ayaklarım artık iki ağaç, piknik yaptığımız yerde.
İhtiyaçları yok ki geri kalanın bir yere gitmeye.

Belki mutlu olurlar biri kazırsa sevgisini üzerine.
Gururla taşır aldığı yükü bir mutlu geleceğe.

Beynim kendini aldı gitti zaten,
Bana hiç bir söz hakkı tanımadan.
Şikayetçiydi son zamanlarda onu kullanamadığımdan,
Gitme diyemedim, sadece baktım ardında.

Kulaklarım ıssız bir adada şimdi,
Korkarak sordum neden gittiklerini.
İnsana yakın olmak neye yarar ki?
Duyamadıktan sonra sevgi sözcüklerini.

Dilimi sakladım büyük bir dağın en soğuk yerine,
Donup sevdiğini söyleyemesin diye başka birine.
Zaten gerekte yok ki, düşününce niye diye,
Duyamadıktan sonra ne bulabilir ki söylemeye?

Kalbimi parçaladım dün akşam kendi ellerimle.
Ayrılan her parça ışıyordu yaşadığı anının.
Ellerimden yayıldı bütün gökyüzüne,
Söz verip her baktığında, beni sana hatırlatmaya.

Herkes aldı elimde kalan bütün hayallerimi,
Her hayalim hatırlattı büyük bir sevgiyi.
En sonunda elimde bir bebişim kaldı,
Onuda sen saklar mısın kalbinin en sıcak yerinde, kalbimin solmaz filizi?

Neyim kaldı ki kendime beni bana hatırlatan.
Ben bile unuttum neyim vardı, ben neydim?
Herşey beni bıraktı gitti, artık yalnızım,
Bari sen beni unutma olur mu bitanem?

1999

Ufuk Çoban

Karanlık

Karanlık bir korku, içinde neler gizler yasakları ile
Yanına gitmek zor cesaret anlaşılmaz fikrin ile,
İçinden geçmek yeni bir gün sonunda başka bir gökyüzü,
Aklında durmaz ne yapsan hiç görmediğin mutluluğun bir yüzü.

Uzak tutmalı umutları yolların kenarından aklı karıştırmadan,
Her yol iki yönlü biri zamanı elinde tutmaz hiç durdurmadan,
Sırtını döndüğün yol bilinmeyen pişmanlık gözlerinin ucunda,
Sonu senin, ya da son sensin adımlarını atmaktan vazgeçmeden.

Hayatı oyunlardan koparmak gerçekle savaşmak gibi,
Kaybetmek korkusu karanlıkta sessizlikte durmak gibi,
Günü gelip tek başına kaldığın yerde, yüreğinin gitmediği,
Sırtında bir yol olmayacak şu anda olmadığı gibi.

08/06/2005

Ufuk Çoban

Kartaneme

Daha tomurcuk gözleri ilk açtığında beni gördü,
Henüz yeni öğreniyor sevmeyi, sevmeyi,
Sevmek kolay da, sevmek zor henüz bilmiyor,
Öğrenmek için de hiç çaba sarfetmiyor.

Gölüşünü hep taksın yüzüne, bakarken gözlerime,
Sözler küpe olsun, beni dinleyen yüreğine,
Umutunu hep beslesin büyüyen hasretiyle,
O zaman ulaşır eskimiş tozlu gönlüme.

Bir sevgilim oldu bir çiçek, hem de suskun,
Benim gönlüm ona hep vurgun,
Zamanı tutmuyorum niye dursun,
Kartanem, doğum günün kutlu olsun.

28/05/2000

Ufuk Çoban

Kartanesine Hasret

Günlerle dost olamadım yokluğunda,
Fısıltıları duyuramadım boşluğuna,
Bakışlarım sığmadı sensiz sonsuzluğa,
Sürekli dolandım durdum bir küçük odada.

Mutluluğum bir yolculukta, bana geliyor.
Gecenin karanlığında dağı tepeyi aşıyor.
Gözlerini hayal ettikçe, sevincim yüzüme yansıyor,
Yanımda olsa da görse, bu kalp onu ne kadar seviyor.

Bağırdım duymadı hasretimi,
Uykusuz kaldım görmedi gözlerimi,
Bekledim hissetmedi kalmayan sabrımı,
Gönderdim bir türlü alamadı aşkımı.

Karanlığı böl çabuk gel artık.
İlk aydınlıkla yüzüme vur güneşi,
Yağmurlardan önce yakala beni,
Uzat elini tut artık şu senin için atan yüreği.

Ufuk ÇOBAN
02/06/2000

Ufuk Çoban

Kayıp Sevgili

Biliyorum bir yerlerde beni bekliyorsun,
Yoksa olmazdı yaşamaya umudum
Hayatım hep seni aramakla geçse de
Gücüm hep var olacak dayanmaya.

Sonum bir gülüş olacak kalbinde, bunu hep düşünüyorum,
Sevgim parlayacak gözlerinin yağmurunda.
Karşımda olacağım, derken kapılıp geldim fırtınaya,
Tanrı misafiriyim gönlüne, kilit vurma kapılara,
Geçit bulunamazsa bu fırtınaya, tekrar döner tanrıya.

Sen de düşler misin beni geceleri?
Karanlığına ışık yapar mısın beni?
Ya da ıssızlığında soğuk bir ürpertinin,
Gücü olur muyum gözlerinin?

Bu belki özlemi bir sevgilinin
Ama değil herhangi birinin, kesinlikle senin.
Kim olduğunu biliyorum, henüz adını bilmesem de gözlerinin
Bulduğumda sığdıramam sevgimi bir güne, hani şu buluştuğu sevgililerin.

1999

Ufuk Çoban

Kışın Ortası

Bahar sevinci var içimde tutamadığım,
Bir çimen bulsam üzerinde yuvarlanacağım.
Bu kış soğukunda neden böyleyim bilmiyorum,
Koşmak için yollar yetmez dindirmez sevincimi.

Tutan da yok beni ama coşamıyorum bir türlü,
Harcamak istemiyorum belki de içimdeki hüznü.
Tek başıma birşey yapmaya alışkın değilim,
Mutlu olamıyorum görmeden birinin güldüğünü.

Şimdi birinin elinden tutup dışarı çıkmak istiyorum,
Bende bir el var ama kimin elini tutsam bilmiyorum.
Bahar sevinci böyle çarpıyor adamı bilmiyor ne yaptığını,
Sonunda tek tuttuğum yalnızlığın eli oluyor,
Bu yüzden sevmiyorum kışın ortasını.

17/01/2006 09:40

Ufuk Çoban

Kim Bilir

Bir boşlukda adımlar nereye konur kim bilir?
Yürümek ama nereye bir kör karanlığın içinde.
Sevda yolu deyip başına gelmek ama öyle kalmak,
Gerisi nedir, bize ne getirir kim bilir?

Belirsizlik kuyuları arasında gezip durduk düşmeden,
Susuz kaldık yine de bir damla suya kıyamadık.
Kıydığımız kendimizi göre göre aşındırdık,
Hayat denen zalimin bizde kalan parçasını.

Seni senden alamadım ki bir başkasından alayım,
Gözlerini kendime kilitleyemedim ki seni saklayım.
Ümitsizlik kapısı öyle kalın ki evime koyduğum,
Bir çıktım mı dönüşü yok, imkansız geri giremem.

Yaşadık sevdayı hiç beklemediğimiz gibi,
Dokunduk anılara hiç görmemiş gibi.
Adını koymak istedik ama öyle kaldık,
Biz bilemedik bunun adı nedir, kim bilir?

Ben iyiyim merak etme hiç birşeyim yok,
Çok istedim ama inan hiç birşeyim yok!
Senden önce de sonra da ellerim bomboş,
Senin ellerin gibi değil yani,
Merak etme, inan hiç birşeyim yok!

03/11/2005 20:55

Ufuk Çoban

Kime Ne

Aşkların en güler yüzüne güneş açtı bugün,
Bir mutluluk ekmişim yerini bilmeden,
Bugün büyüdü o çiçek şimdi karşımda,
Bir su, bir toprak olsam da kalsa hayatımda.

İçimde ümitler yeşermiş de haberim yokmuş,
Nasıl bilemedim nasıl bulamadım onları,
Gökyüzünde kuşlar varmış seslerini duymadım,
Uçup gelmişler pencereme bir ekmeği esirgemişim.

Bundan sonra ne olur çok iyi biliyorum,
Aşkım gözlerimde bir gülüş çok iyi görüyorum,
Seni seviyorumları dizdim raflara hergün alıp kullanıyorum,
Ellerimde kaldın bu akşam bir daha gitmezsın biliyorum.

Bir güneşi beraber gördüğüm birisin sen,
Karanlıklara kapatamadığım kendimi susturamadığım,
Artık duvar yok, engel yok sevgine,
Aşkların en güzelini bulmuşum bundan kime ne?

26/12/2005 10:20

Ufuk Çoban

Kimse Yok

Hayat gerçeklerle dolu, yalanlar sessiz,
Düşlerim bir bir uyanıyor, sonu kimsesiz.
Koyulmuyor güzel bir köşeye, kalbim yersiz,
Sen diye birşey yok herşeyim, heryerim sensiz.

Birgün daha yaşanır mı umudun doruğunda,
Güneş öyle yakıyor ki karanlığa sığındığında.
Kimsede ses yok, sesler kendi çıkarında,
Bende de ses yok, bir ben kalmış kendi kuytusunda.

Adımlar gidecek yer bulsa düşmez mi yollara?
Yol yok ki kapanmış hepsi bir duvara çarpmışlıkla.
Geri gidiş son olsa da, yine harcanacak hayat boşa,
Kimse yok, gözlerinde bir açışta bir hayat harcanmaya.

Yalnızlık ne söyler duvarlara yokluğunda,
Sessizlik ne dinler, söylenecek kelimeler yoksa,
Bir gidiş bir bitiş, eğer anlamı varsa,
Duvarlar dinler, sessiz bakar bir başına kalmışlığına.

23/06/2006 08:27

Ufuk Çoban

Kuruyana Dek

Bir gül kuruyana kadar taşır sırrını kırmızılığında,
Bir damla suya hasret kalıp sıcak bir elin yalnızlığında,
Bir gülümseme yaratır, bu değil mi kısa ömründe amacı,
Sonra toza karışır bir bir anı taşıdığı yaprakları.

İncelik tanımaktır kokusunu gözü kapalı bile olsa yüreği,
Aramak değil her yerde kapı kapı doğru gözleri,
Düşünmek ve bilmek varsa vardır, gerisi bulmaz birini,
Kırılğanlık kolay sıradan kılmak gibi bir sabah vaktini.

Sırlara dokunmak gibidir bir tebessümün açan çiçeği,
Yıllara vurmak gibidir yaşadığın günlerin hüznünü,
Bırak açsın hayatında ne varsa bugüne dair,
Kimin olduğu önemli değil, almasını bilmekte güzeldir.

Mutluluk küçük küçük gelir hayatına birgün,
Ellerinde bir hamur gibi şekillenerek büyür,
Belki mutluluk elinde, belki bekliyorsun ümitle,
Gün senin tadına var, kutlu olsun bir gülücükle...

18/03/2005 15:00

Ufuk Çoban

Mecbur Mu?

Güneşı gördüm yalnız ışıldarken gökyüzünde,
Pişmandı verilen görevden her şekilde.
Mecburdu hayat verirken tek başına kalmaya,
Yoksa yakardı her sevdiğini, kim varsa o an yanında.

Rüzgarı gördüm eserken dolu dizgin,
Önüne katarak tüm gücüyle kalmasa da fikrin,
Sevdiği olamazdı bu kadar zalimken
Adı geçemezdi yanında bir sevginin.

Denizi gördüm bazen sakin, bazen hırçın,
Elinde değildi güvenliğini sağlamak her balıkçının,
Arasıra kayıp verdi yenilerek fırtınaya, tayfunu,
En sonunda dediği 'sevmeyin beni, benden ayrılın'.

Bir yürek parçalandı sağlayamadığı için geleceğini,
Parçaları dağıldı gökyüzüne haykırarak sevdiğini.
Her gece parlıyor anımsatmak için kendini,
Ve devam edecek hatırlatana dek sonsuz bir sevgiyi.

O yürek bedeninden ayrı şimdi....

1999

Ufuk Çoban

Mesaj

Bir tutam güvenmiş dalların ucundaki,
Her sabah güneşten güç alarak büyümeye çalışan,
Kendini hep birine saklayan, insanlara yüz çeviren.

Artık o çiçek koparıldı, amacı bile sorulmadan.
Başka bir serüvene feda edildi.
Biliyordu ki; tek şansıydı kısıtlı ömründe kullanabileceği.
Ya kullanmayıp solacak, ya da bir mutluluğun kokusu olacak.

Sensiz şimdi o yalnız, bambaşka,
Kalp kırık, yenik aşka.

Belki bir inattı, belki bir intikam,
Belki de bir kızgınlık.
Ama ne olur, artık bir ses ver.

1999

Ufuk Çoban

Mutlu Musun

Mutlu musun yaptıklarınla kendine bana,
Sessizliği yıkıp gittiğin uzaklarda?
Bir şans çok mu geldi ellerine ağırlığıyla,
Kırıp gittin kapıları açılışı yok bir daha.

Yalnız mısın bensizliğin ortasında,
Yoksa yürekler dizildi mi şimdiden gözlerine.
Ben duvarları ördüm sen olmayan köşelere,
Yalnızlığımı bağladım ışıkların sessizliğine.

Pişman mısın söylediğin kelimelerde,
Gerçekleri eklediğin cümlelerde?
Duyduğumu bıraktım şimdi açmadığım pencerelere,
Bir cıvıltı ile gelir belki uçtuğun göklere.

Mutlu musun korkularının sığıntısında,
Geri dönüşün var mı sandın kaçtığın kuytuda?
Duvarları ördüm sensizliğe bugünlerde,
Sanma bu hep böyle kalır senin uzaklığında...

23/02/2006 16:15

Ufuk Çoban

Mutlu Ol

Sevmek zor, sevgisiz kalmayı göze alacak kadar,
Gerçek uzak, ıslak gözleri kapatana kadar,
Söndürme mumları onlar senin son ışığın,
Yanacak güneşin, yanında ışık olana kadar.

Bitecek birgün ya ömür, ya sevgi,
Hangisi tercihin umut yükler biri,
Ya kalır, ya gider seslerden biri.
Sonunda fısıltıya bile razı olursun, karanlık gibi.

Umudum kalmıyor seni dinlerken,
Ayaklarım durmuyor arkamı dönerken,
Seni hissetmiyor yüreğim adını söylerken
Bir veda istiyor, karanlığa yıldızlar doyarken.

Ben de öyle yolcuyum yüreğinde bu akşam,
Ben de son sözüm gözlerinde son kez ağlarken,
Mutlu ol küçük şeylerden kendin gibi,
Unut beni unutmadan eski güzel günleri.

23/12/2003

Ufuk Çoban

Mutluluğun Resmi

Mutluluğun resmini çiz bugün hasretin rüzgarında,
Biraz yürek, biraz gülüş koy en güzel köşesine,
Biraz benden, biraz senden çiz sevdayı anlatan,
Silinmesin aşkımız derin çiz resmi kalbine.

Akşamın karanlığını resmine koy yalnızlıkla,
Bizden başka kimse gözükmessin gözlerinde,
Bir kağıda sığdırabilirsen bir yuva koy,
Hayalinde bile olmayan binbir güzellikte.

Bugün beni ısıt yüreğinde beyazın soğukluğunda,
Bir hayal tut elinde gerçekleşir diye,
Umutunu hiç yitirme bırakma geleceğini gözyaşına
Bir resim çiz bugün, içinde mutluluk olsun.

02/02/2005

Ufuk Çoban

Nasıl Bir Duygu

Bir sen mutlu olmadın verdiğim sevgide,
Sessizce içini kavurdun kendi kendine.
Sahip olduğun o kadar güzel Şey var ki elinde,
Ben bir kurumuş gl kaldım gözlerinin kszlğnde.

Sevmeyi çok denedim seni elimden geldiği kadar,
Őylemeye çalıştım sevgimi yüreğim dayandığı kadar.
İsteseydin, belki severdin yanımda olmayı,
İim acıdı aşkın senden uzaklaőtıđı kadar.

Yağmurun, selin ardından güneş yine aıyor sevince,
Ortada aynı kalan bir tek yollar oluyor gitmek isteyince.
Birini kaybetmeye baőtlamak sessizce, içten içe,
Nasıl bir duygu bilirsin sen, razı ol artık kaderine...

25/09/2006 17:20

Ufuk oban

Nasıl Dokunurum Elllerine

İsmin bile çıkmıyor dudaklarımdan haftalar oldu,
Gözlerindeki gülüş gözlerime dokunmaz oldu,
Sesini duyabildim mi nefesinin ucunda,
Adımlarım seninkinden ayrı atar oldu.

Sarılmak ne güzelmiş kokun sinerken koynuma,
Gözlerini kapatıp rüyalara daldığında.
Özledim yanında olmayı yanındayken susmayı,
Gözlerine bir bakıp, içinden hiç çıkmamayı.

Ne hayaller diktim buraya bir bilsen,
Boğazı, kuşu hepsi hazır seni beklerken.
Gel bir adım koy benimkinin yanına,
Gerisini boşver hayat bizi sürüklerken.

Nasıl dokunurum tekrar ellerine,
Nasıl hisseder sıcaklığını tekrar gözlerim.
Elimden gelen ne olur bilmem ama,
Eline gelen belki olur bir teselli yüreğine...

29/11/2005 14:25

Ufuk Çoban

Ne İsterdim

Ne isterdim biliyor musun?
Beni sevmeni hiç birşey düşünmeden.
Korkmadan, saklamadan, utanmadan,
Beni sevmeni başkalarına ardırmadan.

Öyle ihtiyacım var ki sana,
Sen kaçıp giderken somurtmuş yüzünle.
Bir güleryüzü çok gördüğün anlarda,
Yüreğim kırık, buruk bırakma beni uzaklarında.

Ne isterdim biliyor musun?
Seni çok sevdiğimi bilmeni sorgulamadan.
Söylediğim herşeyi sevgi dolu alıp,
Yüreğine koymanı sıcaklığı ile düşünmeden.

Bu yazdıklarımı anlamasan da,
Beni sevmeni isterdim basitçe.
Küçük bir çocuğun başını okşar gibi,
Beni kabullenmeni isterdim bir ömür boyunca.

05/09/2006 13:55

Ufuk Çoban

Nefesim Dinene Dek

Sesini duymuş kuşlar, özlemini anlatırken,
Dayanamayıp bana gelmişler, acımışlar haline,
Kaldırıp yolladılar beni sana
Birkaç masum çiçek tutuşturup elime.

Yağmuru ezmeye kıyamadım sana gelirken,
Dokunamadım sevenlerin gözyaşlarına yere serilen,
Uçarak geldim ben de vakti seyreltirken
Artık yanında bir çift gözüm sevgiyle işlenen.

Dokunmak istiyorsan kelimelere sesim dışarıda,
Konuşmak istiyorsan gözlerime onlar sadece sana bakmakta.
Yürümek istiyorsan sevgi yağmurunun altında,
Sakin şemsiyene dokunma, dokunurken damlalar yanaklarına.

Çiçekler solana dek kapındayım,
Yağmur dinene dek hasretindeyim,
Güneş var oldukça gözlerindeyim.
Nefesim dinene dek sevginde köleyim.

17/06/2000

Ufuk Çoban

Neler

Neler

Ne gözler tanıdım bana bakarken gülen,
Çocukça yüreklerine beni koyan.
Ben gözyaşı ekdim o gözlere bulutlardan,
Yağmurlar döndü değdi gözlerime yılların ardından.

Ne eller tanıdım ben tuttuğumda titreyen,
Sıkı sıkı tutup hiç bırakmayacağımı düşündüğüm.
Başka eller koydum araya düşünmeden sonunu,
Başka eller gelip girdi sevdalarımın arasına getirmeden sonunu.

Ne yürekler tanıdım ben beni gördüğünde deli gibi atan,
Sesi nefesin derinliğinden anlaşılan.
Kırdım kırabildiğim kadar yürekleri tuz buz olan
Kırıntıları ayıklayamaz oldum şimdi benim kırıklarımın arasından.

Ne acılar tanıdım ben veda sözlerimi söylerken,
Gözyaşlarından alev gibi toprağa damlayan.
Acımayı unuttum gitme diyen titreyen dudaklara,
Acılar saplandı kaldı bende git desemde gitmiyor uzaklara.

Ne aşklar tanıdım ben benden vazgeçmeyen,
Karşılıksız, nedensiz büyüüp yaşayan.
Ben nedenini bilmeden sevemedim birini,
Nedenini bilmeden bitti aşklar yalnızlığıma yol verip.

Bir kırıntıyı bile atmaya kıyamazken hayatımdan,
Birini sevdim kurtulmaya çalışır oldum geçmişte kalanlardan.
Kaç resim yırttım ben bile hatırlamıyorum,
Neler nelere karıştı görmüyorum onu sevdikten sonra.

01/01/2006 11:35

Ufuk Çoban

Neredeydik Nerelere Geldik?

Sönmeyen bir sevgiydik biz mavi derinliklerde,
İkimiz de yarımдық, bir arada olmadıkça düşlerimizde.
Nereden bilirdik düşler uyanınca biter diye,
Keşke hiç uyanmasaydık, yaşardık bir düşünse bile.

Önce pembe idi saran gözlerimizin beyazını,
Sarhoştuk uçarken hissettikçe bulutları.
Sonra gözlerimiz kucakladı bulutlardaki yağmurları,
Belki de bu yüzden hiçbir zaman koyamadık adını.

Zaman zaman sevgiyi düşledik bizi inciltmeyen,
Kolay olanı istedik şu her zaman yorulmamak vaad eden.
Bulamadık aramak bile zor gelirken,
Sonunda elde bir karar beklemek bilmeyen.

Yenilgiyi kabullenmenin bile faydası yok,
Sevginin verdiği acılar her zaman ki gibi çok.
Anılar sanki kalbimde birer zehirli ok,
Şimdi gözlerim sana, kalbim sevgiye tok.

1999

Ufuk Çoban

Nereye

Nereye bırakayım yalnızlığımı, bir yer gösterin,
Huzurlu bir göz oda, bir ışığı olsun akşamları,
Yanıma başka birşey koymayın gözlerime dokunan,
Alın ne varsa buradan kalan yanımdan, alın uzaklara.

Nereye gömeyim sırları, acıları ölmüşçesine çıkmasın yerinden,
Bir daha gelip bulmasın beni ne adı ne de sözleri,
Nasıl çıkartayım pasları kazıyıp yüreğimden,
Yerine koyacak ne var ki arayıp bulsam bir ömür boyu.

Nerede arayım bir omuzu, bir çınar dostluğunu,
Uzak mı herşey, çok uzak mı isteklerden bu mevsim,
Zamanım olur mu gidip bulmaya bir kışı görmeden,
Nereye anlatayım kurumuş bir yaprağın ayak altındaki çıtırtısını?

Nereye uzatayım elimi tutan olmadıktan sonra gerçekten,
Nereye çevireyim yüzümü kimsenin haberi yokken gerçekten.
Mutluluk yalnız kalmış, neden kaçmış herkesten,
Nereye demir atayım uzak olmadan bir okyanusun ortasından?

16/06/2005 10:00

Ufuk Çoban

O Sana Kavuşamadı

Uyudum denizlerde yüzdüm hiç durmadan,
Yelkenlilere baktım güneşe aldırmadan,
Martılara seslendim yüzerken sıcak sularda
Sonunda kavuştum sevgi dolu bir okyanusa.

Yürüdüm yavaş yavaş arkama bakmadan,
Hiç ses duyamadım karanlığa dalarken,
Yanıma baktım kimse yok, bende kimseye yokum,
Sessizliğe kavuştum fazla yürürken.

Kollarımı açtım rüzgar karşıladı beni,
Gözlerimi açtım yağmurla doldu birden,
Yüreğimi açtım kimse giremedi,
Seninle dolmuştu, ama o sana kavuşamadı.

21/07/2000

Ufuk Çoban

O Zaman Yaşarım

Düşüncemin durduğu yerde uyurum bazen,
Gördüğüm rüyalar çoğu zaman karanlıktır geceden.
Bir aydınlık bekler yüreğim, haber almak için sevgiden,
Ama bir pırıltı bile bulamaz ne geceden, ne de günden.

Ve birgün sen çıktın karşıma,
Duyguları paylaştın bir kaç satırda olsa da,
Bir fırsat olsun bu güzelliği tanımama,
N'olur bir ses, bir nefes ver bana.

Bir nefes ol benimde, hareket et istediğin şekilde,
İster hareket et ister dur,
Kes bütün hayat kaynağımı durduğun yerde
Yeter ki yanımda ol, donuk da olsa bir nefes halinde.

Sesi ol yüreğimin konuştur onu hiç durmadan,
Gözlerini dik gözlerime anlat istediğini.
Kölesi yap bedenimi sevgi dolu yüreğine
O zaman yaşarım ses versen de, vermesen de.

1999

Ufuk Çoban

Olsaydı

Bir deniz kenarı hazırladım sana,
Dalga sesleri arasında gözlerine bakmaya,
Rüzgarı estirip saçlarının arasında,
Söylemek için ne kadar sevdiğimi sana.

Gökyüzünden indirmedim yıldızları,
Senden güzel değil birşey yanımda,
Sesin de olsa bir kaç kelimenin altında,
Sensizlik yalnızlıktan öte yokluğunda.

Beklemek ne güzel sonunu bilince,
Hasreti tatmak ne güzel sonu senlenince,
Yalnızlığımı kilitledim evime bekliyorum,
Herşey gerçek olacak inan sen gelince.

Gülüşün hala sendeyse geç kalma gel yuvana,
Duvarlara yaz adını kimse dokunmasın bir daha,
Bir sen olsaydı bu düş bahçesinin her köşesinde,
Beklemek ne güzel yalnızlığın sonu senlenince...

05/12/2006 10:40

Ufuk Çoban

Omuzumdaki Masumiyet

Bir zamanlar gözleri kapalı bir sevgiydi omuzumdaki,
Bir vazgeçilmezdi masmavi gönlümdeki,
Sonunda ellerin yolunda bir umursamazlığa yüklendi,
Aldı beni yağmurlardan şimdi bir kurak yer gibi.

Günlerde hiç atmadım hasret adımlarımı,
Hiç tadmadım gecelerdeki yalnızlığımı,
Aklımda hiç kalmadı sessizliğin bakışları,
Koyamadım ellerimi yanyana, anlarlar diye sensizliğimi.

Düşlerimi bile aldın benden giderken,
Hiç birşey bırakmadın içimde bir isim bile senden.
Bilmem ki ne hatırlasın şimdi çiçeklere bakarken,
Bir papatya sen kaldın aklıma, baharı beklerken.

Gitmek bazen kalmaktan daha çok şey anlatıyor,
Bilmiyorum benim eski papatyam şimdi ne yapıyor,
Kokusunu hala duyduğum bir hüznle,
Omuzumda hala bir masumiyet uyuyor...

25/03/2004

Ufuk Çoban

Öyle Sevdim

Yıllardır kapalı bir kapı yüreğim, penceresi ışıksız,
Kim çalsa duyulmuyor, eskimiş boyası, kelebek rengi solmuş.
Yıllardır sessiz kalbim kimseye razı olmuyor,
Cesaret yok ki son kilidin acısı derin hala duruyor.

Bir çift göz daha çaldı sessizliği bekleyerek önünde,
Açmaya sevda kalmamışki rafta sırtım dönük başlangıçlara.
Tanımadım geleni, niyetini de bilemedim durgun bakışlarda,
Kimsin diye soramadım korktum sessiz kaçışlara.

Hayata sevinç var alır mısın dedi gülerken anlamadığım şekilde,
Gülmeyi maskeden çıkartıp gerçeğini giydim üzerime.
Yıllardır ilk kez gerçeği dokundurdum yüzüme istemesem de,
Kapıları ilk kez gıcırdattım açmayı bilmesem de.

Öyle sevdim bir çift gözü kelimelerinin arasında,
Bilemedim nedenini, çözemedim söylemek istediğini.
Sevdim ama kimi, neden bilmediğim birini,
Kapılar kapalı yine açılmamış farzet görmedi birini.

Yanılığ yine başkasının kalbinde esen başka bir fırtına,
Pişmanlık bile değdiremiyorum yüreğime gerçekler altında.
Öyle sevdim bilmeden yerine başka birşey koyamadan,
Yanılığ bende, sevmemeli başkasının yüreğindeki gerçeği okumadan...

13/02/2006 13:30

Ufuk Çoban

Özledim

Beklemeyi öğrenmek marifet değilmiş meğer,
Acıya dönüşürmüş çok seviyorsan eğer.
Yaşadıkların gözünün önüne bir gelir bir gider,
Ve sonunda bir gülücüğü görmek bile herşeye değer.

Sesini duymak bile yetmez bir süre sonra,
Hatta duydukça, duyduğun özlem artar daha fazla,
Dayanamadığını her zamanki gibi anladığında,
Ne engel kalır, ne de duvar karşında.

Ben seni öyle sevdim bitanem.
Özleminle, hasretinle gülpembem.
Ömrüm yüzyıl olsa hep seni öyle sevsem,
Gözlerini bir ömür boyu izlesem benim küçük menekşem.

Saçlarını okşamayı özledim sessizliğini dinlerken,
Gözlerini anlamayı özledim şaşılığım tutarken,
Ve hepsinden önemlisi neyi biliyor musun bitanem?
Sana sarılıp kollarımı hiç açmamayı, seni sevdiğimi söylerken.

1999

Ufuk Çoban

Özlemedim Sevgini

Ellerimi yolladım kuşlarla sana,
Dokunması için o ipek tenli yanağına,
Belki benden bir parça olur diye yalnızlığına,
Belki biraz şifa olur diye hastalığına.

Özledim gözlerini her zaman bakmamış olsa da bana.
Özledim ellerini bazen uzak kalmış olsa da,
Hiç özlemedim sevgini hem de hiç.
Çünkü o hep benim yanımda.

28/05/2000

Ufuk Çoban

Özür Dilerim

Hata yaptım gücüm dahilinde, isteğim ötesinde,
Kusur ettim affın kıyısında, suçun uzağında,
Bir laf ettim ki düşüncenin düşmanlığında,
Dağları eğsem karşında affeder misin beni?

Ağlattım gülen bir yüzü suçum büyük,
Oysa seninle her zaman, her yerde gülmüştük,
Düşünme ki af dilerken çabam küçük,
Böyle bir hata uğruna belki de beraber üzüldük.

Herşeyi paylaştık seninle ama bu suç benim,
Üzülmesi gereken ve acı çekecek yine benim,
Gözlerime uyku girmezse belki affedilirim,
Affına sığındım sevgilim, senden özür dilerim.

1999

Ufuk Çoban

Paketledim Sevgimi

Denedim binbir yolu göstermek için sevgimi,
Anlatamadım bir türlü ne demek istediğimi.
Hiçbirşeye sığdıramadım isteğimi,
Bu yüzden anlayamaz oldum ne kadar sevildiğimi.

Zamanı seçtim kesinlikle olmadı,
Dar geldi sevgime, sığmadı.
Uzatmaya da gücüm yetmedi,
Vazgeçtim zamandan, çünkü o beni sevmedi.

Mekanı seçtim gezmek için,
Güzellikleri görmek için.
Yürütemedim sevdiğimi bilmem niçin,
O da ağlar oldu diğeri gibi, için için.

Çaresiz, düşler başım ne istediğimi,
Aklım almaz ne yapıp ne ettiğimi,
Nasıl anlatsam bilmem ki sevdiğimi?
Bu yüzden en sonunda paketledim sevgimi.

1999

Ufuk Çoban

Pamuş

Yalnızlıklara kalmıyor günler geceler,
Bir yürek daha ekleniyor yollarıma,
Bu saatlerde sensiz bir an olmuyor,
Bir kuş konuyor yüreğime.

Artık kalkmıyor ayaklarım sensiz güneşe,
Ellerim uzanmıyor sessiz yemeğe,
Gözlerimde bir fırtına yağmurlar altında,
Artık bakmıyor, kör oldu sensiz güneşlere.

Uzaklar engel değil, zamanın yemi,
Gelip geçecek saatler belli.
Düşmeden bir hasret kavrulmayan yüreklere,
Hakedilmiyor yalın kolay bir sevgi.

Sen yine aynı nöbetlerde beklerken umudunu,
Bir yalnızlık çökmesin yüreğine düşünürken beni,
Bir arkadaş kalsın yanında beni hatırlatan,
Pamuş pamuş dokun ona hatırlarken beni...

27/05/2004

Ufuk Çoban

Papatya

O kadar çok papatya var ki birbirinin aynı,
O kadar zor ki bulmak farklı olanı.
Rengi aynı, kokusu aynı, yaprağı aynı,
Seni görene dek hayatım umudumu kaybettiğim andı.

Şimdi gülen bir papatyam var hayatımda.
Tüm papatyalar bir yana, o bir yana.
Topladığım sıradan bir demet papatya sana,
Bir gülücük olsun diye o güzel gözlerine.

Şimdi hayatımın en güzel parçasısın gülerken bana,
Cesaretlerimin en büyüğün söylerken sevgimi sana.
Artık hayal istemiyorum korkusu ile olamamak yanyana,
Uzattık elimi ve çekmemek bir daha.

Hiçbir şeye söylemediğim kadar söylemek istediğim,
Dağlara, denizlere sığdıramadığım ki yüreğime nasıl sığsın?
Yerinde zor tuttuğum küçük bir kalp seni görünce coşan,
Gözlerine söyleyemez seni sevdiğini, yerinde duramadığından.

Her resmine baktığımda kendime soruyorum neden uzaktasın diye,
Defalarca söylüyorum resmine, senin yerin burası diye.
Uzaktan gülümsüyor resmin her defasında,
Gözlerim yine kapanıyor sensiz uykulara.

Gerçekten çağırırsam gelmez misin düşlerin ötesine,
Sıkı sıkı tutsam ellerinden, seni hiç düşürmemek üzere.
Sarılısam bir parçan olacak şekilde,
Gitmeden kalır mısın gözlerimin içinde?

Kelimelere sığdıramadığım ömrümsün,
Düşlerde dahi göremediği beklediğimsin,
Bir elimde, bir göktesin, yıldızlardsın,
Belki, belki bir gün buradasın?

Elimde değil sensizliği içime sindirmek,
İçimdeki volkanları bir kaç damla yaş ile söndürmeye kalkmak,
Sevgimi, 'seni seviyorum nazlı papatyam'daki kelimeler sığdırmak,
Gel ve gitme bir daha bensizlik uykularına hep kal yanımda.

Mutluluğu eksik etme yüzünden, ve sakın ağlama benim yüzümden,
Sana söz üzmek yok seni sen istesen de,
Bir yürek sana korumak için sevgimizi her kötülükten.

Bazen korkuyorum kaybedersem seni diye,
Bazen susuyorum seni kırarım diye
Bazen bekliyorum henüz erken diye
Ama hiç tereddüt etmiyorum, seni seviyorum diye...

28/06/2003

Ufuk Çoban

Pay Ettim Sevgimi

Pay ettim sevgimi kurda kuşa,
İhtiyacı olan her varlığa.
Bir gülümseyiş oldu alındığında,
Ben unutmam, onlar da unutmaz asla.

Bir melodiydi bir sarı kanaryada,
Bir mırıltıydı sarı tekirin bıyıklarında.
Hepsinin sevgisinin görüntüsü farklıydı,
Ama amaç hep beraber olmaktı.

Farklı da olsalar sevdim hepsini,
Başta korksam da anladım sevildiğimi.
Ne zaman okşasam onlardan birini,
Kokusunu bırakmak ister tekrar tanımak için beni.

Bazıları vardı susamıştı yıllarca sevgiye,
Ben en çok onları sevdim.
Zaten herkesin beğendiği ve sevdiği kişiye,
İhtiyacı olanı veremezdim bir kuru sevgiyle.

1999

Ufuk Çoban

Paylaşamadığım

Sunduğum bir bakışsa gözlerinin huzurunda,
Beklediğim bir renktir seni anlatan.
Basit bir rengi sunduysan karşılığında hiç bakmadan zamana,
Kaçırmak gözlerimi çözümler dahilinde, üst sırada, yanıbaşımda.

Verdiğim bir el ise sıcaklığımı sana postalayan,
Kuşlar kadar özgür tut yüreğini yakalayabilmek için benliğimi.
Öyle sıkı yakala ki kaçırmak mümkün olmasın,
Ne bugün, ne yarın bu sahipsiz zamanın ipini.

Serbest bıraktığım bir sevgi ise karşında saf ve savunmasız,
Tanıma geç, bırak gitsin.
O yolunu bulur karanlık bahçesinde umutsuzluğun,
Sen yol göstermesen de çarptığı bir köşedir, yeni bir yolun üstünde.

Paylaşmak istediğim bir dostluksa senin tanımadığın belki de hala tanımlayamadığın,
Bu senin suçun, senin özrün, olmasa da kabahatin.
Sonuna noktayı sen koy ki yeri bilinsin,
Bir bitişin ve ardından gelen bir başlangıcın.

1999

Ufuk Çoban

Paylaşır Mısın?

Tek başına hiçbir şeyin güzelliği yokmuş anladım.
Senin yanında olmadıkça hep eksik kaldım.
Değerini yeni anladım ne varsa paylaştığım,
Senin yanında, seninle, ne olursa yaptığım.

Sen de bunu bir bilsen, farketsen,
Bu mutlulukla dünyaları bana versen.
Başka sırlarımı da veririm sana, eğer daha fazla seversen,
Bir gün anlarsın nedenini, eğer düşünürsen içten ve derinden.

Güzellikleri geçici yapanlar cezasını bulsun,
Sevgimi hiçbir şeye değişmem ne olursa olsun.
Şen de yanımda olursan her zaman,
İnan birgün sonsuz mutluluğu bulursun.

Paylaşmak isteğim ve istediğim şeyler,
Gün geçtikçe büyüyor beni dinlemeden.
En büyüğü henüz sırasını beklerken,
Başlayalım bu mutlu günümle istersen.

1999

Ufuk Çoban

Paylaşırım Gözyaşını

Yine gecenin karanlığında yalnızım.
Sessizlik kucak açtı, ona misafirim,
Sevgimin uğrunda sefil bir esirim,
Senin uğrunda, senin yanında biricik sevdiğim.

Dertlerini silip atmak isterdim yıldızlara,
Yanında iken verebilmek sonsuz mutluluğu.
İnan ki elimden geleni yaptım sana,
Anlatmaya çalışırken sevgimin gerçek olduğunu.

Yitirilen umut sevginin külleridir,
Kalbinin köşesinden gelir beyninden uçar gider.
Yeşermese umudun, her geçen gün yeniden,
Kalan bir tutam mutluluğun da hayal olur biter.

Hesaplamak zor ne kadar zaman kaldığını,
Anlamak zor neye aldırıp, neye aldırmamayı.
Bazen hayat kabul etmese de istediğimiz gibi olmayı,
İnan bitanem, ben her zaman paylaşırım gözyaşını.

1999

Ufuk Çoban

Rüzgar Getirdi

Özledim, inan çok özledim.
Gözlerinde gülmeyi çok istedim,
Geceyi bölmeyi yıldızları indirip güneşi koymayı yerine
Ardından koşmak senin sevgine.

Bulutları yutmak bir nefeste, ağlamak için dizlerinde,
Bir kuş olup izlemek sen bilmeden
Seni hep daha çok sevmek sen hissetmeden
Sonra birkaç kelime olup seni uyandırmak.

Ellerine dokunmak dudaklarımla
Konuşmak yerine susmak kulaklarında
Saçlarını koklamak doyasıya
Bozmak sessizliği yalnız sen uyanınca

Kuşları uyandıramadım kıyamadım bu sabah,
Yollarda karanlık göremedim ucunu,
Sadece biri anladı beni bu sabah
Beni rüzgar getirdi sana bu sabah.

19/06/2000

Ufuk Çoban

Saat Gecenin İkisi

Gözlerime uyku girmiyor, daha kaç saat uykusuzum bilmiyorum,
Seni düşünmekten başım kokunun sindiği yastığa gitmiyor,
Odamda hep aynı şarkı bir türlü bitmek bilmiyor,
Ne anı, ne kader, ne de gözlerin hiçbiri silinmiyor.

Saat gecenin ikisi, daha ne kadar kederdeyim bilinmez,
Sigaram da yok ki içeyim, dumanı boğsun ciğerlerimi,
Unutmaya çalışsam da unutacak bir şey yok üzerimde,
Herşey işlemiş, girmiş delmiş sevda yüklü yüreğimi.

Gözlerim daha açık kalır mı bilmem ılık olmadan,
Gitmek için bir başka kapı bulunur mu bu evde?
Hepsi kapanmış açılmıyor yeni bir sokağa,
Herşey toplanmış anılardan, kilitlenmiş sessizliğe.

Gitmeli miydin, bir gece vakti hayatımdan uzaklara,
Kapatmalı mıydın kapıları bir daha dokunmamacasına?
Saat gecenin ikisi, ben hala senin hayalinde,
Benim gibi saatim de durmuş gecenin ikisinde.

10/08/2005 12:24

Ufuk Çoban

Sabrim Yoldaşım

Sıkıştı zaman kapalı kapılar ardına,
Faydası yok açmak için zorlamanın.
Kabullenip beklemenin inanırken doğruluğuna,
Bu gece sabrim yoldaşım, zaman düşmanım.

Ne kadar kolaymış üzüntüyü davet etmek,
Sineye çekip sevgiyi körüklemek.
Ve ne kadar da zormuş alışılanı susturmak,
Umutlanıp kederin biteceği günü beklemek.

Uyutmaya çalıştım sevgimi sabaha kadar,
En güzel ninnilerle, en sevdiği şarkılarla.
Çaresi yok uyumaz, nedenine kavuşana dek,
Sabaha kadar sabrim yoldaşım, zaman düşmanım.

1999

Ufuk Çoban

Sarılmayı Unuttum

Kafam dağılmış biliyor muyum ne yaptığımı,
İş güç sarmış istemeden dört bir yanıma.
Bir kaç kelime koyabildim mi kendime,
Kendime hayrım yok ki olsun sana.

Kusuruma bakma böyleyim diye bugünlerde,
Aklım karışık mutluluk çok geldi.
Düşlerine dalan bir çocuk gibiyim,
Beyaz gerçeklere dokunmayı bilmemişim.

Dün bütün mutluluklar yordu beni karanlığa girerken,
Uyku ağır bastı sen gözlerimdeyken yastığa dokunuştta.
Sabah bir acı dokundu gözlerimi açtığımda yüreğime,
Sarılmayı unuttum sen uyurken, bensiz bedenine.

25/08/2006 13:40

Ufuk Çoban

Sen Böylesin

Sen karanlık köşelerimin şarkısı oldun her gece,
Yalnızlığımı sana ağladım sen hiç bilmedin.
Beni gör de istemedim o güzel sesinin uzağında,
Sen güldün ben gözyaşlarımı sildim sen duymadın.

Yüzünü görmedim sen için için ağlarken belli etmedin,
Ne sevdalar dinmiş yüreğinde sen kimseye demedin,
Kimse dinlemedi duvarların kırılmadı sessizdin,
Bir güneşi rüzgardan esirgedin yollarda hep sensizdin.

Sen böylesin biliyor musun kendini aynada aramasan da,
Sen bir gül bahçesinin uzak köşesinde öylece duruyorsun,
Kimse kıyamıyor dokunmaya kırılgan kırmızılığın acımakta,
Sen benim yengeç burcumsun, sen benim gönül dostumsun...

09/02/2005 21:41

Ufuk Çoban

Sen De Ölme

Sevmeme korkusu ile duman sarmış yolları,
Adım atmak cesaret ister karanlıkta.
Güneş aynı yerden doğup seslenince,
Tarih kendini yeniden yazar en baştan.

Zor gelir sevmek, sevmek için özgürlük harcamak,
Kolay olan yalnızlıkta yelken açmak.
Zaman bir nefes bitimine yol alırken,
Son nefes, son pişmanlık olur yokluğun başlangıcında.

Yanında olan kıymetinden değil diye düşünürsün,
Mecbur kalan bir demir atıştır ellerine.
Sevmek için ölmek gerek sonsuz olsun diye,
Sevgi görünmez değil mi gözlerinin içinde?

Bir şarkının satırlarına saklanır güzel sözler,
Sen göremezsen şarkılar neylesin yalnızlığına.
Gitmek için yollar yapma ışık tutup adımlara,
Gitmek kolay yeter ki sen iste gidişleri sabırla.

Sen de damla damla düşür sevdayı toprağa,
Bir tohum olmaz, sakın bekleme gözyaşlarını.
Giden gider toprağa ıslatır bağrını son defa,
Ölüm gibi yakar sevda insanı ayrılığın ilk akşamında...

12/09/2006 13:15

Ufuk Çoban

Sen Gelmeden Önce

Güneşe sensizliği anlattım, doğarken yeni güne.
Ne yaptıysam sığdıramadım kelimelere.
Biran önce gelmen için gözlerime,
Dizerdim yollarına, acımasam sana benzeyen güllere.

En son sen gör istedim sözlerimi.
Sadece sen bilirsin sana yazıldığını.
Her zaman karşıdayım bazen görmesen de gözlerimi,
Tahmin bile edemezsin, seni ne kadar sevdiğimi.

24-05-2000

Ufuk Çoban

Sen Mi Yok, Yoksa Ben Mi

Yalnızlığına öyle gömüldüm ki kendimde değilim,
Ben senmişim oysa, yanındayken bilemedim.
Bir parçamı senden öyle alıp koparmışım ki,
Senden kopanlar takılmış üzerine yeni anladım.

Gülüşüm sendeymiş, seninki de bende,
Ayırınca ikisini hiçbirisi olmadı eskisi gibi.
Bir gülüş dokunmadı dudaklarıma izinsiz,
Senden kalan susturdu gözlerimdeki bakışı.

Bu ne sensizliktir bilemedim geceleri,
Ne yıldız kaldı, ne de bir fısıltı karanlıklarda.
Sokaklar korkutur oldu beni adımların kaçtı boş odalara,
Bir bensizlik koydum nereden geçtiysem son zamanlarda.

Ben öyle sen olmuşum ki, şimdi hiç kendimde değilim,
Mutluluğum meğer senmişsin, nefesim meğer senin dudaklarındaymış.
Öyle sen olmuş ki yüreğim benden bir atış kalmamış içinde,
Öyle bir yalnızlık var ki şu garip kalbimde,
Sen mi yok yoksa ben mi bilemedim yerinde.

26/10/2005 23:55

Ufuk Çoban

Senden Güzeli

Gözlerimde bir güneş doğumusun sabahlarımda,
Seni görmeden rüyadan çıkamıyorum uykularımda.
Bir gülüşün sessiz bir rüzgar oluyor yüreğimde,
Bir ürperti ile duyuyorum sesini içim içime sığmayarak.

Bazen uyur gibi kalıyorsun ya beklerken beni,
Hani bir öpücük hemen ele veriyor ya gülüşünle,
O an sende kalıp kaçamıyorum uzaklara,
Yüreğim demir atıyor kollarının sıcaklığına.

Senden başka göz değer mi gülüşüme sanıyorsun,
Sen tek oldun başkası dinler mi yüreğimi?
Sende yazılmış, sende sonlanmış ellerim,
Başka tende sıcak kalır mı karanlığa dalarken bedenim?

Sevgi senin yüreğinden başka yere yakışmıyor inan bana,
Kucağında bir küçük çılgılık görmek hayalim söz sana,
Düşler isteyerek yaşar gerçeğe adımlar yaklaştıkça,
Senden güzeli olmadı ki, olsun bundan sonra hayatıma.

15/09/2006 11:00

Ufuk Çoban

Senden Uzaklara

Payıma yolculuk düştü bugün senden uzaklara,
Alıştığım gözlerinden, şikayet ettiğim sözlerinden.
Ektiğimi yürüyorum bugün senden uzaklara,
Hiç vazgeçemediğim sevdandan, hiç tadamadığım değeri verişinden.

Neyi hakettim kim bilir, ama ben yaşıyorum bugün bunu,
Gidiyorum uzaklara bir umut almadan yanıma senin yaşlı gözlerinden.
Mutlu olmak varken bir kaç kelimenin ucunda senden beklediğim,
Bir yolculuğu tadıyorum kendimi alıp senden uzaklara.

Bir mavi düş kursak seninle uzakların bizdeki parçasında,
Herşeyi unutup kendimizi bilsak sadece rüzgarların fısıltısında.
Senden bir kelime olsa mutluluk buruk dudaklarının arasında
Alsa beni bu halimden, alsan sensizliklerdeki uzaklara.

Uzun bir yoldayım bugün her zaman kısa gelen gönlüme,
Tersine gitmiyor birşey yakın tutmak için seni sevgime.
Biliyorum suç bende, suç seni benden koruyan acımasız yüreğimde,
Yüreğim bugün bende, acısı alıp çekerken beni sensizliklerin dibine.

13/09/2005 18:19

Ufuk Çoban

Senden Uzakta

Öyle yalnızım ki senden uzakta ellerim titriyor,
Karanlık öyle sessiz ki beni hiç yalnız bırakmıyor.
Gözlerin bakmasın diye hasretin dolu yaşlarla,
Başım yerden duvarlara bir türlü kalkmıyor.

Kıymetini daha iyi anlıyor insan uzaklarda,
Bir dokunuşun, bir bakışın ne demek olduğunu.
Yalnızlığın acısını daha çok hissediyor insan,
Anıların koynunda, kokunun sarhoşluğunda.

Yapabileceğim o kadar çok şey varki bu şehirde,
Hiç birini yapmak gelmiyor içimden bu şekilde.
O kadar çok şey varki söyleyebileceğim herkese,
Sana birşey söylemeden dilim varmıyor kelimelere.

Senden uzaktayım, ama bilmediğin bir şekilde,
Aslında ellerim değil senden uzakta olan,
Gözlerim değil baktığında göremeyecek olan.
Ruhunu alıp gittin, sevgim senden uzakta kalan.

29/11/2005 09:00

Ufuk Çoban

Seni Beklerken

Seni beklerken yazdım bu satırları,
Söyleyemediklerimi yazmak istedim, özlemle oynarken.
Düşlerimin gerçekleşeceği günü beklerken,
Göremediğim ellerini düşlerken.

Herşeyin değeri yokluktaymış meğer,
Uzak kalmaya görsün bazen sıradan gözüken şeyler,
Adı bile yetiyor anlatmaya duyulan hasreti,
O an doğuyor söylemenin cesareti.

Uyutmuyor günleri saymak, sayarken içinden söylemek.
Ama hep ve sadece içinden, sessizce.
Gizleyip söylememek mısralara bile,
Saklamak herşeyi, bilmesi gereken tek kişiye.

Elimden gelse ben de koşsam da azaltsam mesafeleri,
Kurumadan saklasam topladığım çiçekleri.
Verilecek güne kadar burada bırakıyorum söylediğimi,
İnan çok özledim seni.:*-(

2000

Ufuk Çoban

Seni Bırakmışlar Bana

Kimi bekler rüzgar, savurmak için uzaklara,
Yalnızlıklar son bulur gözlerin ucunda.
Kapılar açılır aşkların keskin yollarına,
Anahtar bulunmaz ki kalbin kapalı kapılarına.

Yıllar saklamış yüreğini güneşten uzak yerlerde,
Bir ışık geldi mi sevdiğin çiçeklere.
Suyun oldu mu kötü günlerde sevdiğin,
Yoksa sadece sen miydin sevgide yalnız dediğin.

Mutluluk geliyor ellerine avuçlarını saklama,
Yağan yağmurda doldur damlaları bir bir saçlarına.
Beyaz bir renk olsun yılların başında ve ardında,
Çizgileri çift çift koy hayatındaki paylaşımlara.

Seni gördüğüm gün doğdu yüreğim bugünlere,
Bir gülüş bıraktı beni sıcacık kollarına.
Seni yazmışlar yazabildikleri her yere benim adımla,
Seni bırakmışlar bana, kaderim ol diye yıllarla.

Nice beraber yıllara canıminici...

08/08/2006 13:30

Ufuk Çoban

Seni Seviyorum

Paylaşmayı hiç sevmemiştim böylesine,
Delicesine, tutarsızca ve karşılığını umursamadan.
Artık yarım benim değil,
Söz duymaz ferman dinlemez bende olmadığından.

Arada suskundur bendeki yarım,
Özler kendinden kopan parçasını.
Onu iyi sakla olur mu yarım?
Bir gün geri ister senden fazlasını.

Artık ben konuşmaz oldum konuşurken duygularım,
Gecenin karanlığında,
Gecenin yalnızlığında,
Gecenin ıssızlığında tek duyduğum,
Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum.

1999

Ufuk Çoban

Seni Unutmak Mümkün m?

Bir kelimeyi öğrenmeye başlamak ellerinde,
Hayatın çizgisini tatmak gözlerinde,
Bir sevinç dolu çocukluk o güzel gülüşünde,
Seni unutmak mümkün mü söylesem de bir günde.

Geçen hergün bir katkıyı görüyorum aynada,
Bir anı canlanıyor sınav da olsa sonunda,
Hayat bilmeden yaşanmıyor değil mi öğretmenim,
Ellerini pmemek mümkün mü hatırlasam da bir günde...

24/11/2005 09:05

Ufuk Çoban

Senin İçin

Yıldızları toplayamadım ama,
Çiçeklerden bir sepet yaptım sana.
Renklerine sakladım duygularımı,
Saklı kalmasın diye nasıl sevdiğim.

Beyazlarda sakladım saflığını,
Başkasında olmamışlığını.
Bir beyaz da sen koy diye üstüne,
Boş yer bıraktım sana sepette.

Kırmızılığa koydum sevgimi,
Kanımda sen varsın diye canımınii.
Sensiz nefesim olmaz ki,
Ben öyle sevdim seni.

Sarılarda soldum yokluğunda,
Şen bir an yanımda olmadığında.
Öyle bir hasret ki beni saran,
Sensizlik hiçbirseysizlik bu canımda.

Senin için rakı içtim sevmesem de,
Ama seninle sevdim sevmediğimi.
Senin için ben oldum gözlerinde,
Söyleyemesem de senden asla vazgeçemediğimi...

24/08/2006 09:15

Ufuk oban

Sensizliğe Dokundum

Ellerini özledi saçlarım, rüzgar yetmiyor artık,
Uzanmak sensizliğe, dizlerinin yerine,
Yetmiyor birtanem hiçbir şekilde,
Sen olmayınca hiçbirşey yok gözlerimde.

Sabır bana işkence yokluğunda,
Bilsen ne kadar özledim seni izlemeyi,
Susmayı, gülen yüz olmayı, bazen somurtmayı,
Sen olmayınca hiçbirşey yok ellerimde.

Artık bakamaz oldum resimlerine,
Dayanmak çok zor oldu sensizliğe,
Bir umut yükleyebilsem sesime,
Belki söyledim uzaktayken bile birşeyler sevgime.

Gündüzüm artık beyaz bir rüya,
Kime baksam seni görüyorum,
Neye dokunsam korkup kaçıyorum,
Çünkü dokunabildiğim yalnızca sensizlik.

30/11/2000

Ufuk Çoban

Sesini Duyduğumda

İçimde biriken özlemin bir kuş sürüsü gibi,
Uçuyor amacını bilmeden bir yöne kendi istediği,
Konmak bilmiyor gecenin yorgunluğu çökmeden,
Yakalamak ne mümkün ürküten bir sen oldukça ardında.

Hasretim bir iniyor bir çıkıyor gözlerine baktığımda,
Gözlerin de gerçek değil ama yetiyor adını duymama,
Bir masal yazmak istiyorum boş sayfa çıkmıyor karşıma,
Sessizliğin içinde gözlerim dalıyor seninkilerin yanına.

Bazen anlamıyorsun ya beni kelimelerin gizemli düşünde,
Susup kaçıyorsun ya o güzel gözlerinle uzaklara.
Atmak gibi bu beni sesini duymadığın uçurumlara,
Boğmak gibi bu beni sonunu görmediğin okyanuslarda.

Nasıl bekliyorum göremesem de duymak için seni,
Kelimeler anlatmıyor ama gülüşün gösteriyor gözlerini,
Hasret öyle kemiriyor ki göremiyorum elimdekini.
Sesini duyduğumda birşeyler alıp götürüyor içimi.

22/08/2005 14:40

Ufuk Çoban

Sesini Duymak

Alışkanlık damarlarına işliyor insanın istemeden,
Bağımlı bir zehir gibi atması zor oluyor aniden,
Varlığı güzel de, ya istemeden vazgeçmesi derinden?
En zoru bu, sanki bir parça kopuyor sessiz bedenden.

Seni sende bıraktım, istemedin sözlerimi ellerine,
Silmek sende alışkanlık, görmedin değerini yüreğinde,
Hep bulduğun bir köşeden attın beni yaban ellere,
Olsun, bu defa da senin istediğin gibi olsun, ne çare?

Dokunsalar birşey olmaz çünkü kimse dokunamaz,
Kırılanlar düzelmiyor yere düşmüş kalkmaz,
Senden bir parça da olsa alıp saklayamam,
Yalnızlıkta hissetmeye bu yürek dayanmaz.

Mutlusundur umarım, bensiz, kavgasız köşelerinde,
Yüreğin tamamıdır umarım, kovduğun bu biçareye,
İstesem de söyleyemem artık, gurur dayanmış dibe,
Yine de hayır demem öksüz bıraktığın suskun sesine.

27/06/2005 11:40

Ufuk Çoban

Sessiz Kalırım

Korkum ne senden, ne de sensizlikten,
Zamansız ve istenmeyen bir suç işlemekten.
Zararı sana olan ve bilinmeyen,
Bir korku ki, beni kilitleyen.

Gözlerini görmek suçum olur bazen,
Hak etmediğimi düşündüğüm herşey gibi,
Sana anlatan sözcüklere sığmayan,
Bir his ki beni bırakmayan.

Sen de öyle olur musun bitanem?
Çok sevmekten korkar mısın geceleri?
Ya da sevmek yükünü ister misin yalnızken?
Cevap verebilir misin düşlerin gerçekleşirken?

Ya korkular seni yener ya da yaşarsın yenilmeden,
Dost olursun umutsuz mutluluğunla,
Seni üzmektense istemeden,
Sessiz kalırım yalnızlığım la.

2000

Ufuk Çoban

Sessiz Veda

Gitmek istiyorsan git uzaklara,
Bırakma birşey uçup giden kokuna.
Hayalleri şil gözlerinden öyle git,
Beni aldığın sessiz limanlara.

Hayal kurduğum tek sendin,
Sen bizi bir kalemde sildin.
Hatalar engel mi sevmeye,
Bir sessiz vedayla gittin.

Düşleri yıkmak istiyorsan sen bilirsin,
Bilmedin senin için nelerden vazgeçtim.
Ellerimde kokun, gözlerimde hayalin,
Ben senden bir türlü vazgeçemedim.

Herşeyi uğruna silmek istedim,
Sen bizi karanlıklara gömdün,
Acımasız düşüncelere girdin,
Bir sessiz vedayla gittin.

04/01/2006 10:30

Ufuk Çoban

Sevdanın İzi

Derin bir çizgi yüreğimdeki çizdiğin,
Kolay kolay çıkmayacak, tek sevdiğim,
Çiçekler kadar gizli sensiz yüreğim,
Ellerinde susuz kalan sessiz gözlerim.

Öyle çiz ki beni bir daha unutmasın gözlerin,
Öyle karala ki sevdayı eksiği kalmasın,
Kalemimde bazen dombili olsun, bazen koca göbüş,
Hep yanında olsun, hiç ayrılmasın.

Senede bir de olsa bizi çiz yüreğindeki gibi,
Bazen siyah, bazen beyaz, bazen renkli,
Çiz bir yapraktan düşen damladaki çaresizliği,
Ve yere düşmeden hayat ver anlatırken bizi...

Bir yaşam olabildiğine hapsedilmiş ve yalnız,
Düz duvarlar arasına bir sevda masalı sıkışmış,
Görebilen bir göz olsa, bir de yürek,
Bulsa gerçeği, hissetse benimle aynı şeyi...

25/01/2005

Ufuk Çoban

Sevgi Zor İş

Yüreğindeki gibi olmuyor hiçbir sevgi,
Kendin dokunup kapatıyorsun kapılarını.
Kimse dokunmuyor yüreğinin içine,
Senin sevgin,kendi sevgin oluyor değişmedikçe.

Gerçek, içinden çıkmış karşında durur öylece,
Bakarsın, ayna gibi olmaz sevdalar yüreğince.
Sevgi zor iş, benzemez kendi bencilliğine,
Hayat zor iş, benzemez bir odada kapalı kalmaya.

Yüreğine kapadığına dokundurmazsın kimseyi,
Karşıdaki gerçeğe de sen dokunamazsın.
Sevgi yüreğinde durduğu gibi durmuyor gerçekte,
Sevgi zor iş, boyunu aşar bazen sen istemedен.

02/09/2006 20:20

Ufuk Çoban

Sevgide Gurur

Sevgide gurur aramadım hiçbir zaman,
Ödün verilen gurur olmazsa sevgi kururdu o an,
Yanlışlar kabullenilip örtbas edilmezse,
Sevgi konumlanan yerde rüzgar eser her an.

Paylaşmadığım şeyler azalıyor her geçen gün,
Tanidikça yerini alsa da hüznün,
Elimde tanımlanamayan bir dün,
Ve çabaladığım bir sevgi ki her zaman kalsın diye bütün.

Seni seven yüreği acı çektirmek için sevme bitanem.

1999

Ufuk Çoban

Sevgimiz Ölüyor Birtanem

Birkaç umudum vardı günlerce beslediğim,
Sıcak tutmak için çaba sarfettiğim.
Ben onlara, onlar bana yalancı, ne diyebilirim?
Şimdi onlar hasta, ben kendime ne çare bulabilirim?

Hep yaşatmaya çalıştım ama olmadı,
Tek başına hiçbirşey ayakta kalmadı.
Görmüyor musun, sevgimiz ölüyor bitanem,
Bende de kurtaracak derman kalmadı.

Nefret ettim gözlerimden gördüğü için gerçeği,
Nefret ettim kendimden harcadığım için böyle bir sevgiyi.
Yeminimdir kimse göremez bir daha böyle sevdiğimi,
Herşey seninle gömülecek o yere, bir karanlığın gizlediği.

Herşey için sağol artık sevmesen de,
Affet ben bulamam bir teselli başka sevgilerde.
Tükendiğinde çağır yine gelirim olsam da karanlıkta,
Ömrümün her saniyesini yine de harcarım senin uğrunda.

Sen miydin herşeyi feda edecek düşünmeden?
Hiç süphem kalmadı, sen kurtar kendini.
Ben bir damla yağmurumdan bile vazgeçemezken,
Sen bir başkasına değiştin beni.

1999

Ufuk Çoban

Sevmek

Sevmek acı çekmektir görmemek uğruna,
Sineye çekmek umudunu zaman geçse de,
Bazen gözlerini kapatmak ve hayali ile yetinmek,
Ama hep sevmek umut olmasa da gökyüzünde.

Sevmek zaman zaman yağmurlarla yarışmak
Rüzgarı yenip fırtınaya meydan okumak,
Güneşe bakıp kendi sıcaklığıyla güneşi kavurmak
Ama hep ayıklamak gözyaşlarını yere düşen damlalardan.

Sözleri beklemek saklandıkları köşeden,
Duymak için asılı kalmak zamanda günlerce,
Bir kelimeye koşmak için kendini germek,
Sonra havada süzülen bir ok olmak hedefi olmadan.

Sevmek son çare, hayalinle yaşamaya.
Adını söylemeye, gülümserken elindeki güle
Sevmenin adı yok, kendisi gizler acıları
Paylaştırdıkça ortaya çıkartır bakışları.

Günüşiğine çıkartamazsın o savunmasız,
Söyleyemezsin senin için kutsal,
Tek şansın bir umut gizlenmiş gözlerde
İnan sığmaz sevgiler aciz kelimelere...

26/06/2000

Ufuk Çoban

Sevmek İstiyorum

Kader bağlamış geceleri ardısıra yaşantıma,
Günyüzünde ayırmamış bir canlılık yer bana.
Karanlıkta kalıyor gözlerim aynalar karşısında,
Bir ben, bir de karşımdaki ben var yanımda.

Koşup kaçmak istiyorum karanlıklardan delice,
Çarpmak insanlara düşüp yuvarlanana kadar.
Yorulup yıkıldığım yerde öylesine durmak,
Birinin gözlerine düşene kadar kalmak istiyorum.

Gönül ister de kader izin verir mi sevdalara?
Ayaklar gider de dudaklar yol verir mi başlangıçlara?
Gözler yerleri ezberleyip dönüş yoluna vardığında,
Kaderin geceleri başlar ardısıra yaşantıma.

Ben de sevmek istiyorum yolda yürürken birini,
Kaderin elinden kaçıp sarılmak katıksız delice.
Gerçekten, sorgusu aklıma bile gelmeden,
Sevmek istiyorum, ama sevemiyorum birini.

08/08/2005 22:50

Ufuk Çoban

Simit Kokusu

Sabahları gözlerini görmeden yüreğim uyanmıyor gülüşlere,
Seni bekliyor herşeyim bende olmak için güneş gibi.
Sen geç kalıyorsun ben de sana hasret,
Gözlerim yolda, kulağım adımlarında,ellerim soğukluğunda.

Korkuyorum yanında gözükmeye,
Korkuyorum birkaç kelime ile sesli düşünmeye.
Birden gidiyorsun yanımda olsan da uzaklara,
Beni öylece bırakıyorsun öksüz, yetim, sensiz, sessiz.

Bir simit kokusu kaldı burnumda masandan yayılan,
Sana birşey diyemedim, isteyemedim ki surat asışından.
Ne desem zor geliyor artık sana, dinlemeden anlamadan,
Şimdi uzak kaldım hem gülüşünden, hem simit kokusundan.

31/08/2006 09:10

Ufuk Çoban

Sokaklarda Yürüdüm Bugün

Sokaklarda yürüdüm bugün, çiçeklerin çevrelediği,
Güneşin arada gözükp arada kaybolduğu,
Bulutlarda mavileştim, gülümsememi sakladım.
Adımlarda taşıdım bakışlarımı yürürken.

Damlalar düştü yanağıma, ardından yollara,
Kediler kaçtı, ben kovaladım yağmuru.
Kuşlar ürktü, hızla uçtu
Ben durdurdum esen rüzgarı.

İnsanlar yürüdü, ben onları izledim ilk kez,
Dört duvar arasından kaçırarak gözlerimi.
Ellerim havada dolaştı zincirlerini kırmışcasına,
Yakaladım uçan yaprakları gerçekleştirir gibi düşlerimi.

Her şey var hayatımda bunca zamansızlıktan sonra,
İpini koparmış özgür gibiyim.
Herşeyim var, herşeyi gözlüyorum ama,
Bir sen yoksun, elleriyle yanağıma dokunan,
Gözleriyle gülüşümü dinleyen,
Sözleriyle yüreğimi süsleyen.

Seni Seviyorum.....

14/02/2001

Ufuk Çoban

Suskun Çiçek

Suskun bir çiçektir bu sabah beni karşılayan,
Gözlerini göremediğim bir gül,
Adını merak ettiğim, belki de bildiğim,
Ama hiç söylemediğim.

Gizli kalan karanlıktır içinde, soğur gün geçtikçe,
Aydınlıkta yalnız kalan bir çiçektir, güneşi görse de,
Boynunu büker ama kurumaz umudunu kaybetse de,
Son bir kez açılıp kendini yollar düşlediği adrese.

Büyütmek kolay, büyüdükten sonra saklaması zor,
Su bol ama kuraklıktan korumak yoruyor
Kime sorsam bir türlü olmuyor,
Birileri var ki adını hep saklıyor.

26/06/2000

Ufuk Çoban

Ulaşılmaz Aşk

Denizlerle boğdular güneşi,
Korkularını yıkamak için kimse görmeden.
Aydınlığı mutlulukla anmışlardı,
Tanışana dek yüzleşmeleri gereken gerçekte.

İsim koyamadılar ilk kez gördüklerine,
Anlam veremediler nedensizliklere.
Haksız da değildiler düşününce nedensel davranışlarını,
O yüzden kimse sorgulamadı onları.

Onlar ki yalnız bırakılan bir gruptu,
Onlar ki mahkumiyetlerini yaşamış ve yaşayacak.
Onların gerçek suçu cesareti tanımamaları idi.

Söndürdükleri sandıkları güneş onları bir arada yaşamaya mahkum etti.
Bu onlar için ne yeni, ne de eskiydi.
Onlar için farkedilmeyen sürekli yaşadıkları birşeydi.
Bu öyle bir kavram ki,
Öğrenmek ve öğrenmemenin bir olması yanında,
Öğrenildiğinde öğrenilmemesinin eksikliğini hissettirmekten kendini alamayan bir
duygu.

Sen de onlardan biri oldun artık,
Sen de güneş görmeden sıcaklığını hissedemezsin artık.
Senin için herşey aynı yolda aynı soğuklukta,
Sen benim için ulaşılmaz bir aşksın artık.

1999

Ufuk Çoban

Unutuldum

Unutuldum bir köşede, suskun kaldım sevgime,
Gelmedi ne bir haber, ne de bir kelime.
Meğer yalanmış, inandım söylenen bunca söze,
Gördüğümde söylenecek sözüm var o gözlere.

Bilseydi hissedileni yalnızlığa söyleneni,
Açardı bakmak için değil, görmek için gözlerini.
Uzatmazdı elini yakalamak için sessizliği,
O zaman anlardı, istememeyi bensizliği.

30/05/2000

Ufuk Çoban

Uyku Tutmuyor

Dokunmuyor gözlerin çağrılarını yüreğime,
Bir kilit atılmış arayıştaki düşüncelerime,
Gece, gündüz farkı mı var bilmeyene?
Bir sevda saplanmış kaderimin en zayıf yerine.

Bir boşlukta uyanıyor gözlerim yol ortasında,
Nasıl geldiğini hiç bilmiyor bu kalabalığın ortasına,
Kayda değer birşey yok ne sağında ne solunda,
Zaten anlamı da yok yaşamının yalnız bir solukta.

Şen öyle bir anda düştün sevdamin ortasına,
Öylesine saplandın ki olmayacakların içine,
Çıkartmak zor kendimden bir parça olunca,
Bir kendin değilsin ki sığmıyorsun girdiğin düşlere.

Ne yürekler gitti benden geldiği gibi,
Ne gözler kapandı yaşları alarak yanına,
Bir damla da bana kalmış gördüm daha şimdi,
İnan uyku tutmuyor bedenim seni tanıdığından beri.

21/08/2005 13:45

Ufuk Çoban

Üç Adımda Gözlerin

Hayatta geçen her günüm kendimden çaldığım bir adım,
Zaman geri dönmez bir nehir, akar gider aklım,
Kendimde kalan hala harcadığım bir yalnız canım,
Görmeye hasret ama göremez yanımda bir adım.

Kendime umut yüklemeye korkuyorum acılardan sonra,
Hayatın yağmurlarla bana gönderdiği bulutların ardından,
Gözlerimdeki bir buğu, saklarken beni gerçeklerden,
Herşeyden kaçır oldum, kendim bile istemezken.

Gözlerim hiç bu kadar kalbime dokunmamıştı heyecanla,
Sözlerim hiç bu kadar tutulmamıştı kilitli kalbimde,
Neden kaçtı yüreğim korkusundan, beklediğinden,
Hiç bu kadar almamıştı kendim beni benden.

Hayat sanki bir yoldu bu gece geçtiğim,
İnsanlar sanki seyirciydi kaderime, hep inandığım,
Bir şey var ki bu dönüm noktamda unutamadığım,
Üç adımda gözlerine takıldım, hala oradayım.

02/08/2005 22:30

Ufuk Çoban

Üç Ay

Hayat kaç gün, kaç saat senin gözlerinde?
Yarın var mı kesin mi ellerinde?
Gitmek kolay kalmanın zamanı var mı,
Akıp giden senden bizden bir parça mı?

Sevgi durmadı ki yerinde akarken damarlarından,
Yağmurlar dinmedi ki bulutlar geçerken gözlerinden.
Ben bir fırtınayım kısaca geçen yüreğinden,
Uzakları yakın edemedim rüzgar gibi dinerken.

Kendini aldın yüreğinin demirlediği yerden,
Gemileri götürdün balıkçının sevdiği koydan.
Bir balık elinde yaşama uğruna çırpınırken,
Acıdın denizin eksikğine bıraktın mutluluğu yeniden.

Üç aya bir mevsim sığar mı bilemezdin değil mi,
Belki de bu yüzden mutluluk ellerinden akıp gitti.
Ne kalır sende bilinmez bir kışın ardından,
Bir hasretle uçan göçmen kuşlar var gözlerimde şimdi.

05/01/2005 14:45

Ufuk Çoban

Vardı

Gecelerin kelimeleri sustu karanlığı duyarken,
Gözlerimde bir susuzluk hakim seni beklerken,
Bir dostum vardı eskiden, geceyarısına umut duyarken,
Aldı perdelerimi dört duvarımın üzerinden.

Yalnızlığım iki kat arttı, paylaşan olmayınca,
Gülmez oldum, payıma kuru bir sessizlik düşünce,
Bir dostum vardı eskiden, konuşurdu bakmasa da yüzüme,
Şimdi aramak öyle zor ki, hasretim gelmeyen bir kaç kelimeye.

Kime söyleyim derdimi, kimden bekleyim bir kelime,
Bu günlerde kimse el sürmez oldu bir küçük çareye,
Bir dostum vardı eskiden, inanmasa da sevgiye,
Bir iki güzel söz gelirdi yüreğinden gözlerime.

Bir açık pencere bıraktım yüreğime, savunmasız kendinden,
Bir rüzgar gibi çekip gitti, bulduğu ilk delikten,
Bir dostum vardı eskiden, birşeyler söylerdi kendinden,
Şimdi bilen var mı? Haberi olan var mı inatçı kediden?

13/07/2005 23:15

Ufuk Çoban

Veda

Hayat bu herkese gülmüyor,
Herkesin eline bir kırmızı gül vermiyor,
Bazen elindekini alıyor insandan,
Sürüklüyor ilk rüzgarla uzaklara bir daha getirmemek üzere.

Bir masal yapıyor hayatı insanlara,
Mutlulukları uyku öncesine taşıyor başkasının dilinden,
Ve rüyalar başlıyor çocukluk dünyamızdan,
Hiç bir kötülüğü bilmediğimiz diyarlardan.

Büyümek zor geliyor sevdalarda kayboldukça,
Gerçekler rüya oluyor aşklar yoruldukça,
Bir bir sırtını dönüp gidenlere baktıkça,
Hayat gülmüyor bize yıllar eskidikçe.

Biz de bir fırtınadayız aşkım,
Ayrı yönlere esen rüzgarlardayız,
Gittikçe uzaklaşan bir yoldayız,
Ne dostuz, ne canız, ne de sevdayız.

Bizimkisi bir inat içimizdeki hırs uğruna,
Sonu belli herkes gidecek kendi yoluna,
Gözler görmedi gerçekleri bir alışkanlık acısına,
Artık ne bakış, ne de bir selam bu sevda uğruna...

19/09/2004

Ufuk Çoban

Yağmur

Bu sabah yağmur düşecek İstanbul'a,
Ama damlalar yalnız kalacak yerde,
Hiç uğramayacaklar yüzüme,
Hiç dokunmayacaklar sensizliğime.

Bu sabah yağmur düşecek kalbime.
Hissettirmeden hasret kaldığım kokuna.
Nefes almazken dokunuşuna,
Bakarken sensiz uzanan yollara.

Yakında fırtına düşecek gözlerime,
Önümü göstermeyen kendiliğinden.
Kaçmaya fırsat vermeyen gücünden,
Ve sonunda bir girdap beni yutan.

İstediğim hiç düşmeyecek kaderime,
Bir bütünü korurken kendiliğinden.
Belki suçlu değildir istediğinden,
Biliyorum... Beni çok sevdiğinden.

17/06/2000

Ufuk Çoban

Yalnız Kalacak

Bahardaki bir çiçeksin bugün, mevsimini bulmuş,
Yağmurlardan ıslanmış bir tohum gibi, karanlıkta kalmış,
Ek bulduğunu toprağın altına, sımsıcak yüreğinin karanlığına,
Belki bulursun birgün bir gülen yüz, o taze toprağının yanında.

Tomurcuk ol bugün, elinde tut yarının ilkbaharını,
Bırak bugünsüz geçmişe yargılarını, unut sararmış hasatları,
Bugünde bir dilek var tutmanı bekleyen gözyaşlarını
Ağlamak için durmak neye yarar ıslatmış bir kere yanakları.

Görmek zor mesafeleri, bilinmez az mı çok mu?
Bir sigara içimlik kadar ama o duman tutulmaz ki.
Dağların ardı alıp gidiyor elindeki kısacık zamanı,
Bir görmeye hasretin kilitleri bağlı değil mi?

Tutunacak bir dal var mı elinde, dokunsan kırılmayacak,
Bir ateşböceği var mı yüreğinde, hayat sözün kadar ufak,
Aynalara sığdır büyütemediğin hayalsiz ışıkları tek tek,
Zamanla büyür ama, elinden tutmazsan yalnız kalacak.

17/06/2005 09:40

Ufuk Çoban

Yalnızlığında Kadehler

Gece örttü karanlığını üzerime,
Uyku da vermedi katıksız hapsine,
Seni de yanıştırmadı kalan düşlerime,
Bıraktı beni bomboş dört duvar arasına.

Yalnızlık bazen iyidir dinlemezsin başkasını,
Yalan koymaz kulağına karanlık sessizlikler,
Seversin, sevgin yüreğinde kalır kendi saflığıyla,
Kirlilemez onu başkasının dedikleri.

Kimi sevdin kime inandın hiç düşündün mü?
Verdiğin emek oldu mu hiç kendine sordun mu?
Başkaları yanındayken yalnızlığı seçtin,
Belki de senin için en doğrusu buydu.

Ellerime başka el uzanıyor hayır diyemediğim,
Sevmesem de zamana tek başıma yenildiğim,
Bir şarkı ki artık hiç dinlemediğim,
Kapıda bekleyip geldiğinde sevineceğim.

Yalnızlığıma kadehler kalkıyor bu akşam,
Bir uyku çöküyor gözlerime daha yeni tanıştım.
Belki unutulur bir mevsim daha,
Bu gece son kez gözyaşlarıma yaslandım.

31/03/2004

Ufuk Çoban

Yapma

Sevda vurur gider gözlerine bir yaş damlasıyla,
Ayrılıkları koyar aksatmadan hergün hayatına,
Bir rüzgarla alır dökülen yaprakları uzaklara,
Beyazlıkların arasından sürükler seni bir kışa.

Bir başlangıç bulamazsın kendine kördüğömler arasında,
Ellerin kenetlenir kendine, uzanmaz hasat rüzgarlarında,
Düşler uyanır kimsesiz sabahların yastıklarına,
Güneş bile dokunmaz kimsenin dokunmadığı gözlerine.

Yasakları alsan kendinden bıraksan uzaklara,
Yerine umuttan bir bebek yapıp büyütsen korkusuzca?
Dost olsan hayatla, gülsen, oynasan kaderinle,
Bir çocuk bıraksan içinde ve hiç çıkartmasan?

Rastlarsın bir gün birine yıllardır beklediğin,
Korkularını hatırlarsın kaybetmeler üzerine,
'Doğru mu değil mi'ler üzerine gider aklın,
Kimseye soramazsın, diyemezsin içindekileri.

Gördüğün gülüşünü bakmıyorsa çek kendini gözlerinden,
Sevdiğini duymuyorsa boşuna dökme dilleri,
Saçlarında rüzgar olma dokunamıyorsan hayallerine,
Kalp atışını hissetmiyorsan dokunma kimsenin tenine.

18/08/2005 11:15

Ufuk Çoban

Yarıştırdım Günüřđını

Bakışlarında yaşadım o gđn, sen farkında olmadan,
Ben yeşile baktın, ben hasretine,
Sen tabiatın yavrularına baktın, ben özlemine,
Bir an bana baktın, ben ise uzaklara.

Ait olmadığın yerlere gittim daldığında,
Seni koparıp alacak kişiye beklediğin hayale.
Sevgiye örđlen duvarları yıkacak bđtđn gücüyle,
Ve seni sen olarak kilitleyecek sevgiye.

Bana olmasa da gülüşünde yaşadım ümidi,
Paylaşdım gizlice sen bilmeden,
Duymak sesini, birkaç kelimedede,
Taşıdı hayali, tozlu raflardan pencereye.

Günüřđını yarıştırdım saçlarında,
Galibi bir ben bildim, sen giderken bile,
Attım içime sendeki gülüşü, bendeki düşü,
Söylenmediklerinin ucu burada, kalanı işledi kalbime.

07/05/2000

Ufuk Çoban

Yaşayan Var Mı?

Yaşayan var mı hayatta gözleri açık,
Sevgiyi salmış ellerinden yüreği sıkışık,
Kimseye gözleri umutsuzluktan dokunmayan,
Sevgisiz nefes alan var mı gözleri açık?

Kendimi kapattım kutulara adresi yazılmamış,
Aşkları gömdüm yüreğime adı konmamış,
Hayat ne istiyorsun sevmeyi isteyenlerden
Bende sana karşı umut kalmamış.

Yaşamak mı zor, sevmek mi bir yaşlı göz karşısında,
Durup düşünmek çare ekmiyor çaresizlik kısıracında.
Sensizliğe yatırdım bütün varımı yoğunluğumu bu akşam,
Hiç kari yok biliyorum zararım kendi hayatımda.

21/12/2005 10:20

Ufuk Çoban

Yine Duman Aldı

Gönül kendini kaplar bulabildiği hüznlerle,
Güç arar herşeyde sevebilmek için birini.
Dolaşır durur bulabilmek için doğruyu,
Ama yine bir duman alır dağları, göstermez ilerisini.

Yollar uzun değil ki korkudan titresin,
Engeller yüksek değil ki geri dönsün,
Yamaçlar dik değil ki düşman sansın,
Ama yine de bir duman aldı dağları göstermez ilerisini.

Akan su yalnız değil ki durdurulabilsin,
Yağar yağmur gücüne güç katar bu selin,
Tek kalanlar bir parçası olur bu afetin,
Sonunda yok olur içinde dumanın, hani şu ilerisini göremediğin.

1999

Ufuk Çoban

Yine Yalnız

Zorla sevdiremiyor kimse kendini,
Yanında olma zayıflığı yürekten gelmeli.
Onsuz olamama yıkıyorsa ruhunu,
Bin parça olup kırılmalı yine onun yanında.

Dışarıda yine yağmur yıkıyor boş sokakları,
Yollara çıksan ne olacak ki.
Bir yağmur seni de kaçırarak kimsesizliklere,
Beni de alıp sormadan sensizliklere.

Yine yalnız koydun beni açlıklarda,
Sensizliğe, bir lokma ekmeğe.
Susuzlukta yine yalnızım,
Sen anlamasan da sensiz katıksızım.

Senden ayrı yemek yiyebilsem,
Çağırır mıydım her fırsatta seni?
Senden ayrı uyku girse gözüme,
Sever miydim bu kadar ümitsizce seni?

28/08/2006 13:35

Ufuk Çoban

Yok Mu?

Sevdalar gömüldü mü soğuk topraklar altına,
Neden bulunmuyor gün yüzünde, ışıklar altında?
Bu kadar mı korkmuş herkes gizliyor yüreğini,
Sevdalar yok olmuş sanki hepsi ayaklar altında.

Gözlerine bakıp bir gülümsemenin mutluluğu nerede?
Neden umutsuz yürekler, kapamış kapılarını gerçeklere.
Söylesen kırılıyor, gizlesen pişman oluyor,
Yürekler neden öksüz, neden sevda fakiri.

Okursan bu satırları, inan kelimelere,
Sevdayı gizleme yüreğindeki derinliklere,
Bir ışık görürsen korkma at kendini uçurumlara,
Sonu ölüm de olsa, sevda ölmeye değer gözlerinde.

Beklemek köşelerde mutlu etmiyor baharları, kışları,
Gözünün önünden akıp geçiyor ömrünün yılları,
Bir sevda yok mu diye sorup duruyorsun kendine,
Hesapsızca, acımasızca harcadıktan sonra aşkları.

31/07/2005 12:00

Ufuk Çoban

Yolun Açık Olsun Arkadaş

Artık yollar ayrı, adımlarımızı duyamayacak kadar uzak,
Günah resimlerde, hepsi bir köşede son bulacak,
Kilitli sevgiler kafeslerinde bir daha uçamayacak,
Günah resimlerde, bir daha kimse bakmayacak.

Ben bir yol seçemedim senin gibi,
Son bulamadım seçerek başkasının ellerini,
Zamanı düşman görmedim severken birini,
Beklemek tek yol sandım, olamadım senin gibi.

Artık sendeki beyazlık büyüyor bedeninde,
Benden kaçıyor mutluluk siyah gecelerde.
Niyetim yok dur demeye bu aptalca gidişine,
Yolun açık olsun arkadaş, gerek yok fazla söze...

17/04/2004

Ufuk Çoban

Yüreğimde Sevdan

Seni görmeden yaşamıyor yüreğim, hep seni arıyor,
Ellerinde olmadan bedenim nefes almıyor
Ne yapsam senden uzak kalınmıyor
İlk gün gibi çarpıyor yüreğim, seni özlüyor gözlerim.

Çok ama çok sevdim seni ilk günden beri
Ö zaman belki bilmiyordum nedenini
Karşıma çıktın kader gibi, alınyazısı gibi.

Sevdanı saklıyorum yüreğimde hiç eksilmesin diye,
Ellerimi saklıyorum sıcaklığın hiç kaybolmasın diye
Varlığın mutluluk, dua ediyorum hiç bitmesin diye
İlk gün gibi düşünüyor kalbim seni görecekt diye.
Yalnızlıkta bir düşün çıkarttın benden belki istemeden
Olsun istediğim şeyleri gösterdin yüreğinde saklamadan
Razı olsan bu yüreği korumasız adama düşünmeden
Uzaklara kaçırmasan yüreğini bir an bile beni sarmadan
Mavi ötesi bir seveda olsam yüreğinde sen anlamadan.

20/07/2004

Ufuk Çoban

Zaman Geçer

Zamansızdı sevgilerim, o yüzden korunmasızdı
Hep bendeydiler, yalnızdılar, paylaştırmadım kimseyle.
Gücüm yoktu aynı şeye, her seferinde,
Düşüncelerle, istemsiz başladım ben de yürümeye.

Gözlerim yoldaydı yürürken, bakmadım önüme,
Düşsem farketmezdi bir kez daha, alıştım hatalara.
Görmemek için yerdeki değışeni, havadaki gerçeği,
Nefesimdeki gerekliliği, yürüdüm ardıma bakmadan.

Tek umudum sıcaklığını bilmediğim bir gülüşteydi,
Uzaktardaki hayalini sevdiğim bir çiekteydi,
Dokunmaya bile ürkütüğüm kokusunun,
Şimdi hayaller bile ezberledi hasretini.

Bildiğin gibi ol kendi vedanı ederken,
Gururunu sevgilere tercih ederken,
Büyüdüğünde anlarsın aynı sözleri, belki duyarken,
Zaman geçer sen de beni anlarsın, uzaktan bakarken.

2000

Ufuk oban

Zordur Özür Dilemek

Anla beni anladığın her güzellik gibi,
Sev ki, sevdiğin güç sevildiğine can versin,
Bir köşeye atma bir anlık sinir uğruna,
Bir an dur, düşün, nefes al ve devam et hissetmeye.

Kesip atma bir parçanı, belki de yarını,
İnan kolay değil deneme bile.
Yenilmedi hiç kimse bugüne kadar inanmadığı sevgiye,
Sen de unutma seveni ve sevdireni kendini sonsuzluğa.

Bazen aksini düşünsen de,
Benim kadar çok sevmeden anlayamazsın seni nasıl sevdiğimi.
Değerim bir çöpe girecek kadar küçükse,
Dilenmeyen küçük bir özür bile affettiremez beni.

1999

Ufuk Çoban